

Boletín Nº 282. Viernes, 7 de diciembre de 2007

IV. Administración local IV.2 Municipal Boiro

Anuncio Pág. 13894 Reg. 07/13688-x.

- [Anterior](#)
- [Siguiente](#)

Aprobación definitiva Ordenana municipal de contaminación acústica do Concello de Boiro

O Pleno da Corporación, na sesión ordinaria realizada o día 8 de novembro de 2007, aprobou de xeito definitivo a ORDENANZA MUNICIPAL DE CONTAMINACIÓN ACÚSTICA.

O que se fai público ós efectos dispostos no artigo 70.2 da Lei 7/85, 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, modificada pola Lei 11/99, de 21 de abril e pola Lei 57/2003, de 16 de decembro.

Boiro, 12 de novembro de 2007.

O alcalde-presidente.

Asdo. Xosé Deira Triñanes

ANEXO:

ANTECEDENTES

O Decreto 320/2002, do 7 de novembro, da Xunta de Galicia aproba o Regulamento que establece as ordenanzas tipo sobre protección contra a contaminación acústica.

A Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, publicada no Diario Oficial de Galicia nº159, do 20 de agosto, pretende dar debida resposta ás innumerables denuncias formuladas polos cidadáns ante os órganos municipais e autonómicos competentes en materia ambiental. Neste senso, esta lei veu a conseguila

harmonización do dereito dos cidadáns a organiza-las súas actividades económicas, productivas e recreativas.

Posteriormente á publicación da lei, procedeuse o seu desenvolvemento a través do Decreto 150/1999, do 27 de maio, polo que se aproba o regulamento de protección contra a contaminación acústica, en función da previsión contida no artigo 3.2º b da Lei 7/1997, co obxecto de garantir a súa aplicación homoxénea en todo o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia.

As competencias correspondentes ós concellos, de conformidade co previsto na lexislación de réxime local e na propia Lei 7/1997, inclúen o exercicio do control do cumprimento da devandita Lei 7/1997, esixi-la adopción das medidas necesarias, sinalar limitacións, realizar cantas inspeccións se requiran e aplica-las sancións correspondentes en caso de incumprimento.

Así mesmo, no citado decreto Decreto 320/2002, do 7 de novembro, se establecen as ordenanzas tipo sobre protección contra a contaminación acústica, con criterios que determinan unha táboa de valores máximos que constitúan un común denominador no que se fundamente a efectividade do dereito a non soportar molestias esaxeradas causadas pola contaminación acústica, no espírito de coadxuvalo no exercicio das competencias municipais e respectándose a potestade dos concellos de elaborar ordenanzas sobre ruído e vibracións adaptadas ás súas características e nas que se estableza, se é o caso, unha mellor protección.

En virtude do anterior se procede ó desenvolvemento da Ordenanza de ruído e vibracións de aplicación no Concello de Boiro, adaptada a súa situación particular e ós requirimentos esixidos na lei 7/1997, no Decreto 150/1999 e no Decreto 320/2002.

Disposicións transitorias

Primeira.- Os titulares das actividades, instalacións ou prestacións de servizos autorizados con anterioridade á aprobación deste decreto e que non se axusten ós contidos desta disposición, dispoñen do período dun ano, a partir da publicación desta norma, para adaptarse ás medidas previstas nela.

Disposición derogatoria

Única.- Quedan derogadas cantas disposicións autonómicas do mesmo ou inferior rango regulen materias contidas no presente decreto, en canto se opoñan ou contradigan o seu sentido.

Disposición derradeira

Este decreto entrará en vigor ós vinte días da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

ORDENANZA SOBRE PROTECCIÓN CONTRA A CONTAMINACIÓN ACÚSTICA DO CONCELLO DE BOIRO

Capítulo I

Disposicións xerais

Artigo 1º.- Obxecto.

Esta disposición ten por obxecto o desenvolvemento da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, de conformidade co disposto no seu artigo 3.2º c, e así regula-las actuacións dos cidadáns e da Administración para a protección do ambiente contra as perturbacións producidas polos ruídos e vibracións, en cumprimento desta.

Artigo 2º.- Ámbito de aplicación.

Están sometidos ás prescricións deste regulamento tódalas actividades e instalacións industriais, comerciais e de servizos, construcións e obras, edificacións, actividades de ocio, de espectáculos e recreativas, tráfico, que xeran ruídos e/ou vibracións susceptibles de producir molestias, así como aquelas outras actividades que implique unha perturbación por ruídos da veciñanza e se atopen situados ou se exerzan dentro do Concello de Boiro

Artigo 3º.- Competencias.

Corresponderalle á alcaldía ou á concellería en que delegue e, de se-lo caso, á comisión de goberno, esixir, de oficio ou por solicitude de parte interesada, a adopción das medidas correctoras necesarias, sinala-las limitacións, ordenar cantas inspeccións sexan precisas, establecer instrumentos permanentes de control de son nas actividades suxeitas a estas ordenanzas tipo e impoñe-las sancións correspondentes en caso de incumprirse o ordenado, consonte o disposto na lexislación de réxime local e na Lei 7/1997, do 11 de agosto.

Capítulo II

Niveis máximos admisibles de ruído e vibración

Sección primeira

Criterios xerais de prevención

Artigo 4º.- Medidas de prevención.

Nos traballos de execución do planeamento urbano e de autorización e realización de todo tipo de actividades e servizos, deberá contemplarse a súa incidencia na xeración de ruídos e vibracións, para que se garanta que os usos e actividades permitidos faciliten o nivel máis axeitado posible de calidade de vida, reducindo a niveis aceptables a contaminación acústica, nos termos e condicións previstos na Lei 7/1997, do 11 de agosto, e no Decreto 150/1999, do 7 de maio, que a desenvolve, e das prescricións contidas nesta Ordenanza.

Entre outros aspectos deberase prestar especial atención a:

- Organización do tráfico en xeral.
- Transportes colectivos urbanos.
- Recollida de residuos sólidos.
- Emprazamento de centros docentes, sanitarios e lugares de residencia colectiva.
- Planificación de actividades ó aire libre que poidan xerar ambientes

ruidosos en zonas estremeiras.

- Planificación e proxecto de vías de circulación cos seus elementos de illamento y amortecemento acústico.

- Todas aquelas medidas preventivas e/ou correctoras que fosen necesarias.

Sección segunda

Niveis de ruído e vibración admisibles

Artigo 5º.- Tipos de áreas acústicas

Son zonas de sensibilidade acústica para os efectos da aplicación das presentes ordenanzas tipo, as sinaladas no anexo I e que se clasifican en función daquela parte do territorio que presenta un mesmo rango de percepción acústica

1.1 EXTERIORES.

As áreas acústicas en exteriores se clasifican, en atención ó uso predominante do solo, nos seguintes tipos:

a) Tipo A. Zona de alta sensibilidade acústica: comprende tódolos sectores do territorio que admiten unha protección alta contra o ruído, como áreas sanitarias, docentes, culturais ou espacios protexidos

b) Tipo B. Zona de moderada sensibilidade acústica: comprende tódolos sectores do territorio que admiten unha percepción do nivel sonoro medio, como vivendas, hoteis ou zonas de especial protección como os centros históricos.

c) Tipo C. Zona de baixa sensibilidade acústica: comprende tódolos sectores do territorio que admiten unha percepción do nivel sonoro elevado, como son:

- Uso de oficinas o servizos.

- Uso comercial.

- Uso deportivo.

- Uso recreativo (excepto espectáculos ó aire libre)

d) Tipo D. Área ruidosa. Zona de baixa sensibilidade acústica, que comprende os sectores do territorio que non requiren dunha especial protección contra o ruído. Nela se inclúen as zonas con predominio dos seguintes usos do solo: Uso Industrial

e) Outras especiais. Zona de servidume: comprende os sectores do territorio afectados por servidumes sonoras a favor de sistemas xerais de infraestructuras viarias, ferroviarias ou outros equipos públicos que a reclamen

1.1 INTERIORES.

As zonas referidas con anterioridade, agás a zona de servidume, teñen adscritos cinco tipos de recintos, que se clasifican segundo os usos en:

- Tipo I: dormitorios de edificios sanitarios, clínicas ou centros de descanso, auditorios, teatros de ópera.

- Tipo II: dormitorios en vivendas, consultorios médicos, dormitorios de hoteles, teatros

- Tipo III: salas de estar, aulas de ensino, centros de culto, bibliotecas, oficinas de dirección, cines, salas de exposicións, museos.

- Tipo IV: usos comúns de vivendas, corredores, cociñas, recibidores, salas de espera, laboratorios

- Tipo V: comercios, restaurantes, polideportivos, piscinas cubertas, estacións de viaxeiros

1.1 Os plans xerais de ordenación municipal delimitarán as zonas de sensibilidade acústica. No suposto de que o concello non dispoña de planeamento, as zonas virán delimitadas polo uso predominante existente en cada unha delas.

1.2 A clasificación actual das zonas de sensibilidade existentes no concello, son as que se expresan no anexo I desta Ordenanza.

1.3 O concello realizará un estudo das características acústicas de cada unha das áreas existentes no seu territorio, e en función del, estableceranse as áreas de forma definitiva, fixándose os obxectivos de evolución dos parámetros de calidade acústica das mesmas e establecéndose os medios necesarios para a vixilancia e control dos parámetros de calidade de cada unha das zonas.

1.4 Unha vez fixados os obxectivos de calidade das zonas, o concello establecerá os planes de acción de aplicación en cada unha delas, co obxecto de conseguirlas melloras dos parámetros acústicos na medida do posible, utilizando as medidas de vixilancia e control enunciadas no apartado anterior.

Artigo 6º.-Niveis de ruído e vibracións admisibles.

Ningunha fonte sonora poderá emitir nin transmitir niveis de ruído ou vibración tal que produzan valores de recepción superiores ós fixados nas táboas 1, 2 e 3, relacionadas no anexo I, de acordo coa Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, facendo a valoración do ruído e a comparación cos niveis marcados de acordo co RD 150/99, do 7 de maio, Regulamento de Protección contra a Contaminación Acústica.

Capítulo III

Condicións específicas de prevención

Sección primeira

Regulamentación do ruído das actividades relacionadas cos usos industriais, terciario e equipamento

Artigo 7º.-Tipos de actividades.

1.1 Tódalas actividades industriais, comerciais e de servizos, incluíndose

especificamente a instalación de aparatos de uso comunitario ou particular susceptibles de producir ruídos e vibracións, quedan sometidas ó disposto nesta sección.

1.2 En todo caso, a transmisión de ruídos e vibracións orixinados como consecuencia daquelas actividades, deberá axustarse ós límites establecidos nas presentes ordenanzas tipo e no título II do anexo da Lei 7/1997, de protección contra a contaminación acústica. Os titulares destas actividades estarán obrigados a adoptar as medidas de insonorización das fontes sonoras e de illamento acústico dos locais para cumprir en cada caso as prescricións establecidas.

Artigo 8º.-Proxectos de obras ou instalacións.

8.1 De acordo co previsto no artigo 4.3º da Lei 7/1997, do 11 de agosto, as actividades que produzan unha perturbación por ruído ou vibracións, deberán someterse ó procedemento de avaliación de incidencia ambiental. Entendéndose por actividades que produzan unha perturbación por ruído ou vibracións aquelas que:

a) Conteñan equipo de música capaz de producir dentro do local un nivel de presión sonora igual ou maior de 70 dB(A) medidos a un metro do altofalante ou altosfalantes.

b) Conteñan máquinas capaces de producir no interior do local un nivel de presión sonora igual ou maior de 70 dB(A) medidos a un metro da máquina.

c) Que se realicen no seu interior actividades capaces de supera-los niveis máximos de ruído transmitido definidos nesta ordenanza.

8.2 Para o disposto no punto anterior, en tódolos proxectos de obras ou instalacións industriais, comerciais e de servizos que poidan provocar ruídos ou vibracións, incluírase un estudio acústico xustificativo do cumprimento das medidas establecidas na Lei 7/1997 de protección contra a contaminación acústica, e demais normas técnicas, que abranguerá as determinacións recollidas nos parágrafos 2, 4, 5 e 6 do artigo 11 do Decreto 150/1999, do 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento de protección contra a contaminación acústica, así como o seu orzamento e planos coas indicacións do parágrafo 3 do devandito artigo. Tódalas obras, instalacións ou actividades que, de conformidade

co disposto na normativa estatal básica sobre a materia e na Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia, estean sometidas a un procedemento de avaliación de impacto ambiental ou de avaliación de efectos ambientais, deberán conter un estudio acreditativo do seu impacto acústico de acordo coas esixencias definidas no capítulo III do Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio. Na declaración que se dicte, que terá carácter vinculante, deberanse impoñe-las medidas correctoras precisas.

8.3 As condicións acústicas esixidas para os diversos elementos constructivos que compoñen a edificación, determinaranse pola Norma básica de construción sobre condicións acústicas NBE-CA-88 ou calquera outra que a substitúa. No caso de que nun mesmo edificio coexistan usos residenciais na primeira planta, e puideran localizarse na planta baixa, conforme coa formulación municipal, usos susceptibles de producir ruídos ou vibracións, o illamento acústico mínimo do forxado medido segundo a UNE-EN-ISO 140-4, será de 55 dB (A)

8.4 As condicións esixidas nos locais situados en edificios habitados ou con influencia sobre eles e destinados a calquera actividade que poida considerarse coma foco de ruído, serán as seguintes:

a) Os elementos constructivos horizontais e verticais de separación entre calquera instalación ou actividade que poida considerarse como un foco de ruído e calquera outro recinto contiguo, deberán garantir un illamento acústico bruto mínimo, en función da zona de sensibilidade acústica e do horario de funcionamento da actividade, que se expresa a continuación:

Zona A: de 8 a 22 horas, 60 dBA. De 22 a 8 horas, 65 dBA

Zona B: de 8 a 22 horas, 55 dBA. De 22 a 8 horas, 60 dBA

Zona C e D: de 8 a 22 horas, 50 dBA. De 22 a 8 horas, 55 dBA.

O illamento acústico bruto será medido de acordo o método descrito pola Norma UNE-EN-ISO-140-4

b) O illamento acústico mínimo global dos elementos separadores (fachadas) do recinto que albergue unha actividade susceptible de

producir ruídos co ambiente exterior, determinarase en función da zona de sensibilidade acústica e do horario de funcionamento da actividade, que se expresan a continuación:

Zona A: de 8 a 22 horas 30 dBA. De 22 a 8 horas, 40 dBA

Zona B: de 8 a 22 horas (25) 30 dBA. De 22 a 8 horas, 35 dBA

Zona C y D: de 8 a 22 horas (20) 30 dBA y de 22 a 8 horas, 30 dBA

c) Os valores de illamento tamén refírense ós buracos e mecanismos para a ventilación dos locais emisores, tanto en inverno coma en verán.

8.5 Os estudos de proxectos de actividades clasificadas e/ou suxeitas ó Regulamento de espectáculos e actividades recreativas, conterán as medidas específicas adicionais prescritas na sección 8.2, 8.3, e 8.4 deste capítulo.

8.6 Non serán esixibles as medidas específicas adicionais da sección 8.2, 8.3, e 8.4 deste capítulo ós proxectos daqueles establecementos cun horario de funcionamento que sexa exclusivamente o comprendido entre as 8 e as 22 horas e cuns aparatos musicais que sexan unicamente radio, televisión e hilo musical cun nivel de emisión interno máximo de 75 dB (A). En calquera caso, nestes supostos os establecementos disporán dun illamento mínimo ou ruído aéreo de 50 dB (A) e un illamento de fachada de 30 dB(A)

Artigo 9º.-Licencia de apertura.

9.1 Non se outorgará licencia de apertura das instalacións, das actividades ou dos establecementos sometidos a esta disposición se os proxectos presentados polos interesados non se axustan o disposto en este regulamento e demais normas de aplicación. Así mesmo, non se poderá inicia-la actividade nin poñer en funcionamento as instalacións mentres non estea comprobado que cumpre a normativa sobre contaminación acústica polos órganos inspectores ou mediante certificación expedida por empresas ou entidades homologadas.

9.2 Tódalas actividades que produzan unha perturbación por ruído ou vibracións como se definen na sección 8.1, nas que os niveis de ruído sexan producidos por máquinas, fontes musicais ou actividades que

xeren niveis que no sexan constantes ou se puideran variar a vontade do usuario e puideran supera-los limites de emisión especificados nesta ordenanza, teñen a obriga de instalar un Sonógrafo-Rexistrador que rexistre os niveis sonoros existentes dentro do local en cada momento. O sonógrafo-rexistrador terá como mínimo as seguintes características:

- Sistema de calibración interno que permita detectar posibles manipulacións do equipo de medida.
- Rexistro sonográfico ou de almacenamento dos niveis sonoros habidos no local emisor, para cada unha das sesións ruidosas, con capacidade de almacenamento de cando menos un mes.
- Rexistro de tódalas sesións ruidosas con indicación da data e hora de inicio, data e hora de terminación e niveis de calibración da sesión
- Mecanismos de protección (mediante claves electrónicas ou claves de acceso) que impida posibles manipulacións posteriores e se estas fosen realizadas, que queden rexistradas na memoria interna do sonógrafo-rexistrador
- Almacenamento dos rexistros sonográficos, así como das calibracións periódicas en soporte físico estable, de tal forma que non se vexan afectados por fallos de tensión.
- Sistema de inspección que permita ós servizos técnicos municipais unha adquisición dos datos almacenados a fin de que estes poidan ser trasladados ós servizos de inspección para a súa análise e avaliación. Así mesmo terán a capacidade de enviar de forma automática ó servizo de inspección municipal os datos almacenados durante cada unha das sesións ruidosas que se produzan no local. A transmisión de datos adecuarase ós protocolos descritos no anexo II, que recolle as características do sistema de inspección automático definido polo concello.

9.3 Control de insonorización para a concesión de licencias.

A. Haberá visita e informe de un técnico municipal.

B. Á petición do hosteleiro (propietario) pedirase un informe a unha

empresa homologada polo concello pasando os gastos o titular da actividade, para o control da insonorización.

Artigo 10º.-Medidas correctoras e controis.

10.1 Nas licencias de apertura e nas declaracións de incidencia ambiental deberanse sinala-las medidas correctoras e os controis que deberán cumpra-las actividades e instalacións, indicándose expresamente que o incumprimento destas pode dar lugar á revocación daquelas licencias ou autorizacións.

10.2 As actividades que estean suxeitas a inspección permanente mediante a instalación de dispositivo sonógrafo-rexistrador como se indica na sección 9.2, axustaranse ós seguintes requisitos:

- a) A instalación do sonógrafo-rexistrador deberá ser notificada ós servizos técnicos municipais polo instalador mediante escrito no que figure marca, modelo, funcionalidade, lugar da instalación, valor da limitación, de existir, e xustificación da mesma, certificando o correcto funcionamento e calibración do sistema.
- b) Os dispositivos estarán incluídos dentro dun programa de mantemento que asegure o correcto funcionamento tanto do dispositivo como dos elementos de enlace co sistema de inspección municipal descrito no anexo II, así como a verificación e calibración do sistema de medida, a cal se realizará cando menos unha vez ó ano. Será obriga do propietario da actividade a presentación da documentación e dos certificados do correcto funcionamento do sistema.
- c) Os custes dos dispositivos de control e o seu mantemento dentro do Sistema de Inspección Municipal, considéranse taxas de inspección, e en virtude do expresado na disposición adicional sexta da Lei 37/2003 do Estado Español, repercuten enteiramente nos propietarios das actividades suxeitas a esta ordenanza.
- d) Os dispositivos deberán envía-los datos ó sistema de inspección diariamente, considerándose a falla de recepción dos mesmos, así como a existencia de calquera incidencia que ataña ó funcionamento correcto do dispositivo, como suficiente para a suspensión preventiva da actividade.

Artigo 11º.-Inspeccións.

11.1 Unha vez iniciada a actividade ou postas en funcionamento as instalacións, realizaranse as inspeccións precisas para comprobar que as actividades ou instalacións cumpren a normativa. Como consecuencia destas, poderán incoarse os correspondentes procedementos sancionadores ou ben acordar medidas correctoras ou de control.

As comprobacións ás que se refire este parágrafo, se rexerán polo disposto na lexislación ambiental de Galicia.

11.2 As actividades suxeitas a inspección permanente mediante a instalación dun dispositivo sonógrafo-rexistrador, como se indica na sección 9.2, deberán realiza-la actividade co citado dispositivo en perfecto estado de funcionamento, polo que, no caso de detección por parte do Sistema de Inspección automática dalgunha incidencia no funcionamento do sonógrafo-rexistrador, se procederá á clausura da actividade ata que o técnico de mantemento do dispositivo comunique a causa da aviría e os certificados de posta en marcha, verificación e correcto estado de funcionamento.

11.3 Os dispositivos de control terán que estar homologados polo concello, para o que o fabricante deberá presentar nos servizos técnicos a documentación necesaria na que se comprobe que o dispositivo cumpre todas e cada unha das características expresadas nesta ordenanza.

11.4 Os instaladores e técnicos de mantemento dos dispositivos de control deberán de presentarse ós servizos técnicos do concello aportando documentación:

- Que acredite por parte do fabricante que posúe os coñecementos para realiza-la correcta instalación, verificación e calibración do dispositivo de control
- Te-la instrumentación necesaria para realizar medidas de nivel de presión sonora, posuíndo cando menos un sonómetro Tipo II correctamente calibrado.

Sección segunda

Actividades de ocio, de espectáculos e recreativas

Artigo 12º.-Ruídos no exterior.

12.1 Os titulares de establecementos serán responsables de velar para que os usuarios, ó entrar ou saír do local, non produzan molestias á veciñanza. En caso de que as súas recomendacións non sexan atendidas, deberán avisar inmediatamente á policía municipal. Do mesmo modo actuarán se constatan a consumición de bebidas, expedidas no devandito local, fora do establecemento e dos emprazamentos autorizados. Así mesmo, e sen prexuízo das responsabilidades dos titulares do establecemento, as referidas obrigas serán complementadas polos dependentes ou encargados que presten servizos no local.

12.2 Naquelas zonas da cidade onde existan numerosas actividades destinadas ó uso de establecementos abertos ó público, sempre que os niveis de recepción no ambiente exterior producidos pola adición ás múltiples actividades existentes e pola actividade das persoas que utilicen estes establecementos, superen en máis de 3 dB os niveis fixados nesta disposición para a zona, o concello establecerá as medidas oportunas, dentro do seu ámbito de competencias, tendentes a diminuír o nivel sonoro exterior ata sitúa-los niveles dentro dos límites correctos. A estes efectos, o concello, trala solicitude dos informes de Inspección Ambiental que constaten, no seu caso, esta realidade, acordará mediante resolución motivada do alcalde, a declaración destas zonas urbanas como «zonas saturadas por acumulación de ruídos». Esta resolución, adoptada nun procedemento contradictorio, poderá acordar algunha das medidas cautelares previstas no artigo 43 deste regulamento e do artigo 20 da Lei 7/1997, de 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, e en concreto, a posible paralización da actividade ou clausura de instalacións, o precinto de equipos, así como calquera outra que se considere imprescindible para evita-la persistencia desta situación.

12.3 As actividades complementarias no exterior, debidamente autorizadas, desenvolvidas polos establecementos de bar, cafetería ou restauración, café bar especial e pub (terrazas na vía pública) non estarán sometidas ás limitacións de illamento acústico nin ós límites máximos de ruído permitidos no exterior. De tódalas formas, en ningún caso se producirán ruídos que superen, en espazos colindantes ou superiores, os valores de recepción que figuran no anexo II desta

disposición. En todo caso, non poderán situarse ou utilizarse estes espacios dedicados a estas actividades complementarias, equipos de música ou outros reprodutores sonoros, así como aqueles outros elementos susceptibles de xerar ruído.

12.4 Os titulares dos establecementos coidarán do mantemento do orde nas terrazas, debendo solicita-la actuación da policía local en caso de alteración ou molestia esaxerada para a veciñanza. Neste sentido, nas declaracións ou licencias de actividade ou de apertura que se expidan para estes establecementos abertos ó público, preverase que o quebranto reiterado deste deber pode conleva-la revocación da autorización ou licencia, previo expediente contradictorio instruído ó efecto. Cando o local público no que se desenvolvan actividades de ocio e que dispoña de licencia de espacios abertos, produza uns niveis de ruído superiores ós permitidos, considerárase ó titular responsable das molestias, séndolle de aplicación o réxime sancionador previsto nesta disposición.

Artigo 13º.-Placa identificativa e aviso de niveis sonoros.

Tódolos establecementos colocarán unha placa no exterior, próxima á porta, en lugar visible e na que conste:

- Clase de licencia.

- Aforo.

- Horario de peche.

Asi mesmo tódolos establecementos públicos que dispoñan de equipo musical de elevada potencia, independentemente doutras limitacións establecidas nesta ordenanza, non poderán superar niveis sonoros máximos de 90 dB (A) en ningún punto ó que teñan acceso os clientes ou usuarios, excepto que no acceso do referido espacio se coloque o aviso seguinte:

« a exposición prolongada ós niveles sonoros do interior poden producir lesións permanentes no oído».

O aviso deberá ser perfectamente visible tanto pola súa dimensión como

pola súa iluminación.

Artigo 14º.-Limitador sonógrafo-rexistrador.

14.1 Para o mellor control dos límites sonoros regulados nesta ordenanza, e como complemento ó expresado na sección 9.2, e para tódalas actividades de café-bar especial, pub, café cantante, café concerto, karaoke, discoteca, salas de baile e salas de festa, güisquerías e en xeral tódalas actividades que dispoñan de animación musical mediante equipos de reprodución ou amplificación sonora, cuxo nivel de emisión poda ser variado por usuario, deberán de instalar, ademais do dispositivo sonógrafo-rexistrador, un aparato limitador que permita asegurar, de forma permanente, que baixo ningunha circunstancia as emisións do equipo musical superen os límites admisibles de nivel sonoro no interior das edificacións adxacentes, así como que cumpren os niveis de emisión ó exterior esixidos por esta Normativa. Os limitadores deberán intervir na totalidade da cadea de son, de forma espectral, ó obxecto de poder utiliza-lo máximo nivel sonoro emisor que o illamento acústico do local lle permita.

14.2 Os dispositivos definidos no artigo 9.2 sonógrafo-rexistrador e o limitador definido no 14.1 poderán estar integrados no mesmo aparato (limitador–rexistrador), debendo cumpri-lo limitador-rexistrador as seguintes características:

- Deberán intervir na totalidade da cadea de son, de forma espectral, ó obxecto de poder utiliza-lo máximo nivel sonoro emisor que o illamento acústico do local lle permita.
- Sistema de calibración interno que permita detectar posibles manipulacións do equipo de medida e de emisión musical.
- Rexistro sonográfico ou de almacenamento dos niveis sonoros habidos no local emisor, para cada unha das sesións ruidosas, con capacidade de almacenamento de cando menos un mes.
- Rexistro de tódalas sesións ruidosas con indicación da data e hora de inicio, data e hora de terminación e niveis de calibración da sesión
- Mecanismos de protección (mediante chaves electrónicas ou claves de acceso) que impidan posibles manipulacións posteriores, e si estas fosen

realizadas, que queden rexistradas na memoria interna do sonógrafo-rexistrador

- Almacenamento dos rexistros sonográficos, así como das calibracións periódicas en soporte físico estable, de tal forma que non se vexan afectados por fallos de tensión.
- Sistema de inspección que permita ós servizos técnicos municipais unha adquisición dos datos almacenados a fin de que estes poidan ser trasladados ós servizos de inspección para a súa análise e avaliación. Así mesmo terán a capacidade de enviar de forma automática ó servizo de inspección municipal os datos almacenados durante cada unha das sesións ruidosas que se produzan no local. A transmisión de datos adecuarase ós protocolos descritos no Anexo II, que define as características do sistema de inspección automático definido polo concello.

14.3 A instalación e funcionamento dos limitadores rexistradores axustarase ó especificado nos apartados 10.2, 11.2 e 11.3

14.4 A obriga de instalación dos limitadores-rexistradores daranse de forma inmediata a entrada en vigor de esta ordenanza nos casos:

A. Tódolos establecementos de nova licencia.

B. Aqueles que incumplan a partires da ordenanza.

Os locais xa en funcionamento que non veñan incumplindo estarán exentos mentras non haxa infracción.

Una vez que haxa apercibimento de sanción os titulares terán un mes de prazo para a incorporación ó sistema de inspección automática.

Artigo 15º.-Certificado final de obra.

Os locais públicos destinados ó esparcemento e ocio terán que dispoñer do tratamento acústico de paredes, teitos e solos co fin de garanti-los illamentos mínimos requiridos. O certificado final de obra recollerá necesariamente que os materiais proxectados foron instalados.

Artigo 16º.-Dobre porta.

Co fin de evita-la transmisión sonora directamente ó exterior, nos establecementos nos que se instale equipo musical de emisión igual ou superior de 80 dB (A), será obrigatoria a instalación dunha dobre porta, con peche automático e dispositivo antipánico de apertura manual e constituíndo un vestíbulo cortaventos que configure un espacio intermedio que actúe como cámara de control para impedir que as dúas portas estean abertas ó mesmo tempo.

Estas portas deberán permanecer constantemente pechadas a partir das 22 horas, excepto para a entrada e saída de persoas.

Tódolos locais disporán de porta de emerxencia que comunique o local directamente co exterior.

Artigo 17º.-Medidas adicionais específicas do estudio de impacto acústico.

17.1 Para conceder licenza de apertura dunha actividade con equipo de música ou que inclúa a previsión de actuacións musicais, ademais da documentación que legalmente se esixa en cada caso, será preciso describir mediante estudio técnico realizado por técnico competente, os seguintes aspectos da instalación:

- a) Descrición de tódalas fontes de ruído que existen no local, con expresión da súa potencia e espectro.
- b) Descrición do equipo musical ou de son, potencia acústica e espectro, localización e numero de altavoces, así como a xustificación do espectro radiado.
- c) Descrición dos sistemas de illamento acústico, con detalle das pantallas de illamento, e con especificación do illamento en función das frecuencias e a absorción acústica.
- d) Cálculo xustificativo do tipo de reverberación e illamento.
- e) Determinación do espectro de ruído máximo que se poda producir no local, que garanta as esixencias dos valores en inmisión expostos na

Ordenanza con respecto ós recintos colindantes.

f) Instalación do equipo limitador rexistrador axustado a 3 dB por debaixo do espectro de ruído máximo

17.2 Previamente á apertura, as entidades acreditadas polos servizos técnicos municipais comprobarán a instalación, reproducindo no equipo a inspeccionar que o espectro de ruído emitido polo equipo se atopa 3 dB por debaixo do espectro de ruído máximo que se pode producir no local, definido no apartado e) da sección anterior. Nestas condicións comprobarase que o nivel máximo medido nos recintos colindantes non excede os límites fixados nesta ordenanza.

17.3 O permiso para a actividade de local discoteca, só se concederá en local illado, de tal xeito que non haberá vivendas laterais, encima ou debaixo.

17.4 Para as licencias a locais con música amplificada, actividades de café-bar especial, pub, café cantante, café concerto, karaoke, discoteca, salas de baile e salas de festa, gúisquerías e en xeral tódalas actividades que dispoñan de animación musical mediante equipos de reprodución ou amplificación sonora establecerase unha distancia mínima entre eles de 75 metros lineais.

Sección terceira

Regulamentación do ruído do tráfico

Artigo 18º.-Vehículos de tracción mecánica.

1. Todo vehículo de tracción mecánica terá en boas condicións de funcionamento o motor, a transmisión, carrozaría e demais elementos do mesmo capaces de producir ruídos, especialmente o dispositivo silenciador dos gases de escape, co fin de que o nivel sonoro emitido polo vehículo co motor en marcha non exceda dos límites previstos no Decreto 1439/1972, do 25 de maio, sobre homologación de automóviles respecto ó ruído.

2. Os límites máximos admisibles para ruídos emitidos polos distintos vehículos de motor en circulación serán os establecidos para as emisións de vehículos terrestres, no Decreto citado no parágrafo anterior.

3. Conforme ó disposto no artigo 10 do texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos a motor e seguridade vial aprobado polo Real Decreto Lexislativo 339/1990, modificado pola Lei 19/2001, do 19 de decembro, non se permitirá a circulación de vehículos con niveis de ruídos superiores ós regulamentariamente establecidos.

Artigo 19º.-Dispositivos acústicos.

Conforme ó disposto nos artigos 7 e 110 e seguintes do Real decreto 13/1992, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento xeral de circulación para a aplicación e desenvolvemento do texto articulado da Lei sobre o tráfico, circulación de vehículos a motor e seguridade vial, respectaranse as seguintes limitacións:

1º Os conductores de vehículos a motor, excepto os que serven en vehículos da policía gubernativa ou municipal, servizos de extinción de incendios e salvamento e outros vehículos destinados ós servizos de urxencia, non poderán facer uso dos dispositivos acústicos en todo o termo municipal durante as 24 horas do día, agás cando se trate de evitar un accidente ou se realice un servizo urxente de auxilio, supostos nos que serán utilizados de forma axeitada e proporcionada.

2º Prohíbese a circulación de vehículos a motor con escape libre e con silenciadores ineficaces, incompletos, inadecuados ou deteriorados.

3º De igual xeito, prohíbese forzar ou violenta-las marchas dos vehículos producindo ruídos molestos ou innecesarios, aínda que estivesen dentro dos límites máximos admisibles.

4º Así mesmo, prohíbese a circulación de vehículos a motor cando, por exceso de carga, produzan ruídos superiores ós sinalados na lexislación estatal vixente.

Artigo 20º.-Restriccións de circulación.

1. De conformidade co artigo 5.3º da Lei 7/1997, do 11 de agosto, nos casos nos que o ruído do tráfico afecte notoriamente á tranquilidade da poboación, o concello poderá sinalar zonas ou vías nas que algunhas clases de vehículos a motor non poderán circular ou deberán face-lo de

xeito restrinxido en horario e velocidade.

2. A efectos do establecido no parágrafo anterior, considéranse as zonas que soportan un nivel de ruído, debido ó tráfico rodado, que alcance valores de nivel continuo equivalente (LpAeq) superior a 55 dB durante o período nocturno (de 22 h a 8 h) e a 65 dB no período diúrno (de 8 h a 22 h).

Artigo 21º.-Inspección e control.

1. A policía local poderalles esixir ós conductores de vehículos a motor e ciclomotores, que o seu xuízo excedan os límites de emisión permitidos, o sometemento ás probas de control de ruídos conforme ó disposto no Artigo 10.6º, inciso segundo, da Lei do 19 de decembro de 2001, de modificación do Real decreto lexislativo 339/1990. Así mesmo, e de conformidade co Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, modificado pola Lei 19/2001, do 19 de decembro, os axentes da autoridade poderán inmoviliza-lo vehículo nos casos de supera-los niveis de ruídos regulamentariamente permitidos e nos termos previstos no artigo 70.2º do referido real decreto.

2. Os vehículos cun nivel sonoro que exceda ós límites máximos establecidos no Decreto 1439/1972, do 25 de maio, sobre homologación de automóbiles respecto ó ruído, serán obxecto da correspondente denuncia

3. Consonte o disposto no artigo 7 do Decreto 1439/1972, de 25 de maio, sobre homologación de vehículos, os axentes de vixilancia de tráfico formularán denuncias por infracción do disposto no presente regulamento cando, coa axuda de aparellos medidores de ruído comprobren que o nivel de ruídos producidos por un vehículo en circulación superan os límites sinalados no artigo 6 do devandito decreto. Poderá, así mesmo, ser formulada denuncia polos axentes de vixilancia de tráfico sen necesidade de aparellos medidores, cando se trate de vehículos que circulen co chamado «escape libre» ou produzan, por calquera outra causa, un nivel de ruídos que notoriamente rebase os límites máximos establecidos. O titular do vehículo denunciado poderá unir ó prego de descargo, certificación expedida pola Delegación Provincial da Consellería de Industria e Comercio ou empresa homologada, na que se faga consta-lo nivel de ruído comprobado pola mesma, sempre que presente o vehículo ante aquel organismo no prazo dos dous días hábiles seguintes á entrega ou recepción do boletín de

denuncia.

Sección cuarta

Regulamentación do ruído nas edificacións

Artigo 22º.-Concepto de edificación.

Considéranse sometidos ós efectos desta disposición os edificios destinados a calquera dos seguintes usos:

- Residencial privado, no que se entenden incluídos todo tipo de vivendas.
- Residencial público, así hoteis, asilos, e demais establecementos hostaleiros.
- Administrativos e de oficinas.
- Sanitarios, nos que se inclúen hospitais, clínicas e outros centros sanitarios.
- Docentes, tales como escolas e universidades.

Artigo 23º.-Condicións acústicas.

1. Os diversos elementos constructivos dos edificios definidos con anterioridade, deben cumprir-las condicións acústicas determinadas no capítulo III da norma básica de edificación (NBE-CA-88, Orde do 29 de setembro de 1988, BOE nº 242, do 8 de outubro) ou calquera outra que a substitúa

2. De coexistir nun mesmo edificio varios usos dos definidos no artigo anterior, aplicaranse as condicións acústicas da NBE a cada local por separado, e nos elementos constructivos de común unión entre varios locais, aplicaranse as imposicións máis esixentes dos locais afectados.

3. Exceptúanse do apartado anterior os forxados constitutivos da primeira planta da edificación cando a mesma sexa de uso residencial e

na planta baixa se poidan localizar, conforme ó planeamento, usos susceptibles de producir molestias por ruídos ou vibracións. Nestes casos, o illamento acústico bruto ó ruído aéreo esixible será de, polo menos, 55 dB (A).

Artigo 24º.-Maquinaria e instalacións.

1. Os aparatos elevadores, as instalacións de ventilación e acondicionamento de aire e as súas torres de refrixeración, a distribución e evacuación de augas, a transformación da enerxía eléctrica e demais servizos dos edificios, serán instalados coas precaucións de localización e illamento que lles garantan un nivel de transmisión sonora ós locais e ambientes próximos que cumpran co disposto no título II do anexo da Lei 7/1997, de protección contra a contaminación acústica.

2. Co fin de evitar no posible a transmisión de ruído a través da estrutura da edificación, deberán terse en conta as seguintes normas:

a) Todo elemento con órganos móbiles se manterá en perfecto estado de conservación, principalmente o que se refire á suavidade dos seus rodamentos .

b) Non se permitirá a ancoraxe directa de máquinas ou soporte das mesmas nas paredes medianeiras, teitos ou forxados de separación de recintos, se non que se realizará interpoñendo os adecuados dispositivos antivibratorios.

c) As máquinas de arrinque violento, as que traballen por golpes ou choques bruscos e as dotadas de órganos con movemento alternativo deberán estar ancoradas en gradas independentes, sobre o solo e illadas da estrutura da edificación por medio de adecuados dispositivos antivibratorios.

d) Os conductos polos que circulan fluídos líquidos ou gasosos de forma forzada, conectados directamente con máquinas que teñan órganos en movemento, disporán de dispositivos de separación que impidan a transmisión das vibracións xeradas en tales máquinas. As bridas e os soportes dos conductos terán elementos antivibratorios. As aberturas dos muros para o paso das conduccións dotaranse de materiais antivibratorios.

e) Nos circuítos de auga evitarase a produción de golpes de elevadores hidráulicos, e as seccións e disposición das válvulas e billas deberán ser tal que o fluído circule polas mesmas en réxime laminar para os gastos nominais.

Artigo 25º.-Certificado de illamento acústico.

1. A partir da presentación do correspondente certificado de fin de obra, o concello procederá a comproba-lo cumprimento das prescricións establecidas neste capítulo, comprobación que poderá omitirse si a achegan os promotores, xunto coa anterior certificación, certificado de illamento acústico expedido por empresas ou entidades homologadas pola Consellería de Medio Ambiente.

2. Non se concederá a licencia de primeira ocupación sen o informe favorable sobre o cumprimento dos requisitos acústicos esixidos.

3. O procedemento regulador de homologación das empresas ou entidades para efectuar medicións en contaminación acústica e vibracións será o establecido no capítulo II do Decreto 150/1999, do 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento de protección contra a contaminación acústica.

Sección quinta

Reglamentación do ruído para actividades varias

Artigo 26º.-Actividades varias.

1. A produción de ruídos e vibracións na vía pública, nas zonas de pública concorrencia ou no interior dos edificios, non poderá superar, tanto de día como de noite, os límites establecidos nesta norma para garantir unha correcta convivencia cidadá.

2. Os donos de animais domésticos deben de evitar calquera tipo de ruído provocado polos animais entre as 10 da noite e as 8 da mañá para velar pola tranquilidade dos veciños. No resto das horas que compoñen o día, non se permitirá que o nivel de ruídos producidos polos animais exceda dos límites da boa convivencia e en ningún caso os valores establecidos nesta disposición. O dono será responsable do ruído

producido polos seus animais.

3. Os propietarios ou usuarios de aparatos produtores de son e instrumentos musicais ou acústicos, que fagan uso deles, xa sexa no propio domicilio ou en zonas públicas, non deberá exceder-las límites de ruído establecidos. Soamente nos casos excepcionais se poderá exceder destes límites se o concello concede a autorización oportuna.

4. Comportamento nocturno. Entre as 10 da noite e as 8 da mañá queda prohibido:

a) Cantar, usar instrumentos musicais ou semellantes, berrar ou vociferar.

b) Realizar reparacións domésticas ou traballos que produzan molestias, agás autorización expresa.

c) Realizar traballos de bricolaxe cando os ruídos ou vibracións superen os niveis permitidos.

d) Utilizar aparatos domésticos se emiten un nivel de ruído superior ó permitido nesta disposición.

5. Calquera outra actividade ou comportamento singular ou colectivo, non comprendido nos apartados precedentes deste capítulo, que comporte unha perturbación por ruídos para a veciñanza, evitable coa observancia dunha conducta cívica normal, será sancionado conforme o establecido neste regulamento.

Artigo 27º.-Traballos na vía pública e na edificación.

1. En traballos realizados tanto na vía pública como na edificación non se autorizará o emprego de maquinaria que teña un nivel de emisión externo (NEE) superior a 90 dB (A), medidos na forma que se fixa regulamentariamente.

2. Os traballos realizados tanto na vía pública como na edificación non poderán realizarse entre as 22 horas e as 8 horas do día seguinte se producen niveis sonoros superiores ó establecido con carácter xeral neste decreto.

3. Exceptúanse da prohibición anterior as obras urxentes, as que se realicen por razóns de necesidade ou perigo e aquelas que polos seus inconvenientes non poidan levarse a cabo durante o día. O traballo nocturno deberá ser expresamente autorizado polo concello, que determinará os límites sonoros que deberá cumprir en función das circunstancias que concorran en cada caso, sen prexuízo do establecido na lexislación laboral.

Artigo 28º.-Carga e descarga.

1. Prohíbense as actividades de carga e descarga de mercancías, manipulación de caixas, contedores, materiais de construción e obxectos similares na vía pública, entre as 22 horas e as 8 horas do día seguinte, cando estas operacións superen os límites sonoros establecidos no presente regulamento. É preceptiva a autorización municipal expresa para aquelas actividades que xustifiquen tecnicamente a imposibilidade de respecta-los límites establecidos.

2. No horario restante da xornada laboral, estas actividades deberán realizarse co máximo coidado a fin de minimiza-las molestias e reducilas ás estrictamente necesarias.

Artigo 29º.-Limpeza e recollida de lixo.

O servizo público nocturno de limpeza e recollida de lixo adoptará as medidas e as precaucións necesarias para reducir ó mínimo o nivel de perturbación da tranquilidade cidadá.

Nos pregos das cláusulas administrativas particulares deste servizo especificaranse, entre as condicións de execución, os valores límites de emisión sonora aplicables ós vehículos e á actividade que estes realizan.

Artigo 30º.-Dispositivos sonoros.

1. Con carácter xeral non se permitirá o emprego de ningún dispositivo sonoro con fins de propaganda, reclamo, aviso ou espallamento.

Esta prohibición non rexerá nos casos de alarma, urxencia ou especial significación cidadá determinada polo concello.

2. Para os efectos desta disposición enténdese como sistemas de alarma todo dispositivo sonoro que teña por finalidade indicar unha manipulación sen autorización dunha instalación, ben ou local.

3. Co fin de evitar ou minimiza-las molestias ocasionadas polos sistemas de alarma, deberán terse en conta as normas establecidas nos seguintes apartados:

a) Os propietarios das alarmas deberán por en coñecemento da policía municipal os seus datos persoais para que, unha vez avisados do seu funcionamento anómalo, procedan de inmediato a súa interrupción.

O descoñecemento do titular ou persoa responsable por parte da policía municipal será entendido como autorización tácita a favor desta para o uso dos medios necesarios para interrompe-lo sistema de aviso.

A anterior medida enténdese sen prexuízo da imposición da correspondente sanción, cando as molestias deriven de actos imputables á actuación do propietario ou industrial subministrador, como consecuencia dunha deficiente instalación do aparello ou dunha falta das operacións necesarias para mantelo en bo estado de conservación.

b) Prohíbese a activación voluntaria dos sistemas de alarma, agás nos casos de proba e ensaio que se indican:

* Iniciais: serán os casos que se realicen inmediatamente despois das instalacións para comprobar o seu funcionamento. Poderán efectuarse entre as 10 e as 18 horas da xornada laboral.

* Rutineiras: serán as de comprobación periódica do correcto funcionamento dos sistemas de alarma. Só poderán realizarse unha vez ó ano e nun intervalo máximo de 5 minutos, dentro dos horarios anteriormente indicados da xornada laboral. A policía municipal deberá coñecer previamente, o plan destas comprobacións coa expresión do día e hora na que se van a realizar.

Capítulo IV

Inspección e réxime sancionador

Sección primeira

Disposicións xerais

Artigo 31º.-Normativa aplicable.

Para no previsto nesta disposición, será de aplicación:

- A Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica desenvolvida, a través do Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.
- A Lei 1/1995, do 2 de xaneiro, de protección ambiental de Galicia.
- O Decreto 156/1995, do 3 de xuño, de inspección ambiental.
- O capítulo II do título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.
- O Real Decreto 1398/1993, do 4 de agosto, polo que se aproba o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.
- Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos a motor e seguridade vial.
- Lei 19/2001, do 19 de decembro, de reforma do texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos a motor e seguridade vial.
- Decreto 2414/1961, do 30 de novembro, polo que se aproba o Regulamento de actividades molestas, insalubres, nocivas e perigosas.
- Lei 7/1985, do 2 de abril, de bases de réxime local.

Sección segunda

Inspección e vixilancia

Artigo 32º.-Competencia.

1. Correspóndelle ó concello exercer-lo control do cumprimento do previsto na presente disposición, conforme o disposto no capítulo II do título III da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica, no referente ás denuncias e ás actuacións de inspección e vixilancia.

2. Cando o concello se considere imposibilitado para o exercicio da competencia de inspección, poderá solicita-lo auxilio en tal función á Administración autonómica, ou ás empresas habilitadas ó respecto pola Xunta de Galicia, de acordo co estipulado no artigo 25 da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

Artigo 33º - Actividade de inspección.

1. O persoal do concello, debidamente identificado, poderá levar a cabo visita de inspección ás actividades que se veñan desenvolvendo e ás instalacións en funcionamento para os efectos de comproba-lo cumprimento das determinacións da presente ordenanza.

Cando para a realización de inspeccións sexa necesario entrar nun domicilio, será preceptiva a correspondente autorización xudicial. Nos demais supostos, o persoal, debidamente identificado, estará facultado para acceder ás instalacións ou establecementos, no seu caso, sen previo aviso. Os propietarios dos establecementos e actividades productoras de ruídos e vibracións deberán permiti-la inspección e facilitala.

2. As visitas de inspección poderán levarse a cabo por propia iniciativa municipal ou logo de solicitude de calquera interesado dirixida á autoridade administrativa competente. As solicitudes conterán, ademais dos datos esixibles ás instancias na lexislación que regulamenta o procedemento administrativo, os datos precisos para a realización da visita de inspección.

Nos casos de recoñecida urxencia, cando os ruídos resulten altamente perturbadores ou cando sobreveñan ocasionalmente por uso abusivo, deterioración ou deficiente funcionamento das instalacións, aparatos ou

equipos, a solicitude de visita de inspección poderá formularse directamente ante os servizos de inspección tanto de palabra como por escrito.

3. As visitas de inspección realizaranse tendo en conta as características de ruído e das vibracións. Para ese fin as medicións relativas ó ruído obxectivo realizaranse previa citación do responsable do foco ruidoso e as medicións relativas ó ruído subxectivo practícaranse sen coñecemento do titular, sen prexuízo de que neste último caso poida ofrecerse ó responsable do foco ruidoso unha nova medición na súa presenza para o seu coñecemento.

4. Unha vez concluídas as medicións entregárase ós interesados unha copia do resultado delas. As actas emitidas polos órganos competentes gozan de presunción de veracidade en canto ós feitos contidos nelas e constitúen proba dabondo para os efectos do correspondente procedemento sancionador, non sendo que se achegue polos interesados algunha proba en contrario. Tal presunción esténdese ás medicións realizadas con instrumentos que reúnen os requisitos regulamentarios establecidos no punto 6 do Regulamento de protección contra a contaminación acústica.

5. O concello para o mellor control das actividades definidas en 8.1, equípase cun sistema de inspección automática, cuxas características se definen no anexo II, e que ten como obxecto reporta-las incidencias que se producen no funcionamento da actividade con respecto as súas propiedades acústicas e os seus horarios de funcionamento. A xestión deste sistema poderá ser contratada a unha entidade externa ó concello.

Sección terceira

Réxime sancionador

Artigo 34º.-Infraccións.

Consideraranse infraccións administrativas as accións ou omisións que contraveñan as disposicións deste regulamento. As infraccións clasifícanse en leves, graves ou moi graves, de conformidade co tipificado nos artigos seguintes, de acordo co establecido no capítulo III, título III da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

Artigo 35º.-Faltas leves.

Constitúe falta leve:

- a) A superación dos límites admitidos ata 5 dB(A).
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondente á curva base inmediatamente superior á máxima admitida para cada situación (anexo Lei 7/1997, do 11 de agosto)
- c) Calquera outra infracción ás normas da Lei 7/1997, do 11 de agosto, non cualificada expresamente como falta grave ou moi grave, conforme o disposto no seu artigo 13º.
- d) A circulación de vehículos de motor co escape libre e con silenciadores ineficaces, incompletos, inadecuados ou deteriorados.
- e) A non presentación dos vehículos ás inspeccións.
- f) A contravención das obrigas previstas nos apartados 2, 3, 4 e 5 do artigo 26º deste regulamento.

Artigo 36º.-Faltas graves.

Constitúe falta grave:

- a) A superación en máis de 5 dB (A) dos valores límite admitidos.
- b) A transmisión de niveis de vibración correspondentes a dúas curvas base inmediatamente superiores á máxima admitida para cada situación (anexo Lei 7/1997, do 11 de agosto).
- c) A vulneración expresa dos requirimentos municipais para a corrección das deficiencias observadas.
- d) A negativa ou obstrucción ó labor inspector. Considérase, en todo caso, como resistencia á actuación inspectora impedirles ós funcionarios competentes a entrada ós recintos e locais onde se deban realiza-las inspeccións, sempre e cando a Administración actuante observase os

requisitos formais establecidos neste regulamento.

e) A reincidencia en faltas leves no prazo de doce meses.

f) A iniciación de actividades ou a apertura de establecementos e instalacións susceptibles de producir ruídos ou vibracións sen obte-la previa autorización ou licencia.

g) A transgresión ou incumprimento das condicións correctoras sinaladas polo órgano competente, o mal funcionamento ou a ausencia do elemento de control. Nestes últimos supostos, os suxeitos responsables poderán evita-la imposición de sanción se proceden voluntariamente á paralización ou non iniciación da actividade.

Artigo 37º.-Faltas moi graves.

Constitúen faltas moi graves:

a) A superación en máis de 15 dB (A) dos valores límite admitidos.

b) A transmisión de niveis de vibración correspondentes a máis de dúas curvas base inmediatamente superiores á máxima admitida para cada situación (anexo Lei 7/1997, do 11 de agosto)

c) A reincidencia en faltas graves no prazo de 12 meses.

d) O incumprimento das ordes de clausura dos establecementos ou de paralización da actividade acordadas pola autoridade competente.

e) A manipulación do elemento de control (sonógrafo-rexistrador ou limitador–rexistrador)

Artigo 38º.-Sancións.

As infraccións ós preceptos deste regulamento sancionaranse de acordo ó establecido na Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica.

a) Infraccións leves, con multa dende 60,10 ata 1.502,53 euros.

b) Infraccións graves, con multa dende 1.502,54 ata 9.015,18 euros, clausura temporal do establecemento ou paralización da actividade por un espazo de tempo non superior a seis meses.

c) Infraccións moi graves, con multa dende 9.015,19 ata 60.101,21 euros, clausura do establecemento ou paralización da actividade por espazo superior a seis meses ou con carácter definitivo.

Artigo 39º.-Atenuantes.

Sempre que a comisión da infracción se produza por primeira vez e a corrección da emisión de ruído que orixinou a sanción se fixera nun prazo de 48 horas, reducíndoa ó nivel autorizado, a sanción imponse no seu grao mínimo. En todo caso, o prazo computarase a partir da comprobación da comisión da infracción.

Artigo 40º.-Clausura.

A sanción de clausura temporal ou definitiva poderá impoñerse en aquelas infraccións nas que se aprecie reiterada resistencia ó cumprimento do ordenado pola alcaldía ou manifesta actitude do titular da instalación no sentido de dificultar, falsear ou desvirtúa-lo resultado da inspección. Por defecto considerárase que 1 infracción grave darán lugar a expediente de peche do local.

Artigo 41º.-Medidas complementarias.

Na resolución que poña fin ó procedemento sancionador poderá acordarse, a parte da imposición da sanción correspondente, a adopción de medidas correctoras, así como a indemnización dos danos e prexuízos ocasionados como consecuencia da actividade infractora. Para a execución dos devanditos actos, se o infractor non os cumprise voluntariamente no prazo que se lle sinale, poderánselle impoñer multas coercitivas sucesivas de ata 3.005,06 euros cada unha. Igualmente poderá ordenarse a execución subsidiaria nos termos previstos no artigo 98 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 42º.-Prescrición.

As infraccións ás que se refire este regulamento prescribirán nos seguintes prazos, dende a comisión do feito:

- a) Seis meses, en caso de infraccións leves.
- b) Dous anos, en caso de infraccións graves.
- c) Catro anos, en caso de infraccións moi graves.

Artigo 43º.-Medidas cautelares.

Coa independencia das demais medidas que se adopten para garanti-la eficacia da resolución que no seu momento se dicte, con carácter cautelar o concello poderá acorda-la inmediata adopción de medidas correctoras imprescindibles para evita-los danos ou molestias graves que se estean ocasionando como consecuencia das actividades presuntamente infractoras. Igualmente, e co mesmo carácter cautelar, poderá acordarse a paralización da actividade ou a clausura das instalacións ou dos establecementos, cando a produción de ruídos ou vibracións supere os niveis establecidos para a súa tipificación como falta moi grave, ou ben cando, acordada a adopción de medidas correctoras, o requirimento municipal resultase incumplido no prazo que para os efectos se sinale. Tamén poderá acordarse o precinto de equipos, así como calquera outra medida que se considere imprescindible para evita-la persistencia na actuación infractora. As devanditas medidas adoptaranse despois da audiencia do interesado, por un prazo de cinco días, excepto naqueles casos que esixan unha actuación inmediata.

Capítulo V

Acción municipal

Artigo 44º.- Acción municipal.

A acción municipal en materia de contaminación acústica concretarase nun programa xeral de actuacións baseado nos seguintes principios e criterios:

1. Prevención, corrección e mellora.

2. Información.

3. Concienciación.

Como punto de partida haberá que coñece-lo grao de concienciación dos cidadás ante o problema para, posteriormente, introducir hábitos de conducta compatibles cun maior benestar.

O concello establecerá un programa de auditoría interna bianual como método de seguimento do programa de actuación cuxos resultados evidenciarán a necesidade de revisión dos obxectivos marcados por el.

ANEXO I

Valores de recepción:

Entenderase por valor de recepción os niveis de avaliación máximos recomendados no ambiente exterior ou interior e fíxanse en función do período horario e da zona de sensibilidade acústica. Estes valores serán medidos na forma e nas condicións sinaladas no Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.

Valores de recepción de ruído no ambiente exterior.

Táboa 1

Zonas de sensibilidade acústica	De 8 a 22 horas LpAeq	De 22 a 8 horas LpAeq
A	60	50
B	65	55
C	70	60
D/ outras esp	75	65

Zona de servidume:

A zona de servidume sonora derivada da existencia ou previsión de focos emisores de ruído e/ou vibracións, como poden se-las infraestructuras viarias, as ferroviarias ou outros equipos públicos que o reclamen, será delimitada polo concello no planeamento urbanístico ou polos procedementos previstos na lexislación de réxime local.

A zona de servidume abarcará o territorio do contorno do foco emisor e delimitarase nos puntos do territorio ou curva isófona (curva de igual percepción de son), onde se midan os valores guía de recepción no ambiente exterior que correspondan de acordo coas zonas de sensibilidade acústica.

No caso de que pola zona de sensibilidade acústica A transcorra unha autoestrada, a zona de servidume derivada desta comprenderá o territorio do contorno da autoestrada ata os puntos do espacio delimitado pola curva isófona 60 dB (A).

Excepcionalmente o concello poderá autorizar unha ampliación determinada de carácter temporal e xustificada, nos niveis máximos no ambiente exterior, en puntos determinados do termo municipal, atendendo a eventos singulares programados tales como celebracións, feiras, festas ou manifestacións, ó mesmo tempo que se darán as ordes precisas para reducir ó máximo as molestias ós cidadás.

b) Valores de recepción de ruído no ambiente interior.

Táboa 2

Zonas de sensibilidade acústica						
	A		B		C	
Tipo de recinto	08:00 a 22:00	22:00 a 08:00	08:00 a 22:00	22:00 a 08:00	08:00 a 22:00	22:00 a 08:00
I	30	25	35	28	-	-
II	35	30	40	30	45	40
III	-	-	40	35	45	40
IV	35	30	40	35	45	40
V	40	35	45	40	50	45
Valores Laeq utilizando a constante de tempo SLOW						

d) Valores de recepción a las vibracións en el ambiente interior.

Uso de recinto afectado	Período	Curva base
Sanitario	Diúrno	1
	Nocturno	1
Residencial	Diúrno	2
	Nocturno	1.4
Oficinas	Diúrno	4
	Nocturno	4
Almacén e comercial	Diúrno	8
	Nocturno	8

As curvas base son as da figura 5^a de vibracións de edificios, da norma ISO-2631-2, transcrita na Lei 7/1997, do 11 de agosto.

ANEXO II

SISTEMA DE INSPECCIÓN AUTOMÁTICO DE ACTIVIDADES

Xustificación

A contaminación en xeral e a acústica en particular, é un subproduto da actividade económica na que se utilizan recursos medioambientais como elementos de produción, que ten a particularidade de producir molestias (prexuízos) a un sector da poboación non involucrada na actividade productora.

Esto fai que un incremento do beneficio producido pola actividade cause un prexuízo claro ás persoas alleas a ela. Cando se producen estas situacións, nas que o beneficio dun vai claramente en prexuízo doutros moitos, debe intervirse por parte da Administración, para cubrir esta deficiencia mediante a publicación de Normativa.

No caso da contaminación acústica referida ós locais suxeitos a esta ordenanza e, en particular, ós locais de ocio de Boiro, encontrámonos ante unha situación non de equilibrio, xa que desde o punto de vista dos afectados estase incrementando a produción de ruído para obte-lo beneficio duns que vai en detrimento dun gran número de persoas

prexudicadas. Nesta situación, xustifícase unha nova acción de corrección do mercado que mellore a eficiencia da Inspección das Actividades de Ocio, cargando os custos cara ó produtor da contaminación como si fose unha nova taxa reguladora.

Sistema de Inspección

Para dar resposta ó anterior procédese ó establecemento dun servizo de vixilancia universal, no sentido que afecte a tódalas actividades sen exclusións, e de eficiencia, na inspección do concello mediante a implantación dun Sistema de Inspección Automática de Locais de Ocio.

O Sistema de vixilancia Automática de Actividades asumido é unha ferramenta eficaz para o concello, capaz de:

- a) Identificar de forma comprobable as distintas actividades existentes na área, coas características outorgadas pola licencia a cada unha delas
- b) Reportar en tempo e forma as incidencias que se produzan dentro das actividades e que podan afectar ó funcionamento dentro das características da licencia
- c) Te-la fiabilidade necesaria para que os datos obtidos estean acotados dentro duns límites razoables
- d) Responsabilizar á actividade inspeccionada, de forma que a carga da proba sexa da súa responsabilidade.

O sistema reporta ás Autoridades información diaria das incidencias, clasificadas por incidencias de:

- a) Nivel, detectando os niveis de presión sonora que sobrepasen os permitidos no local
- b) Desconexión do equipo de control, Informe sobre a posible manipulación dos equipos de control
- c) Horarios de peche, Informe da hora de apertura e peche
- d) Funcionamentos anómalos, posibles avarías dos elementos do sensor

Rexistrador

Limitador

O sistema que adopta se implanta segundo o esquema da figura:

Onde as actividades representan os sonógrafos-rexistradores e limitador-rexistrador definidos nesta ordenanza, os cales han de envía-los datos das sesións diariamente ó centro de supervisión, no que se procederá ó procesado dos datos para obte-las posibles incidencias de funcionamento das actividades.

Para que os datos que han de envía-los elementos do control podan ser recibidos en centro supervisor, han de ser enviados seguindo uns protocolos normalizados que se describen a continuación.

Protocolo de comunicación.

Co obxecto de compatibiliza-lo envío de datos de tódolos elementos de control (sonógrafo-rexistrador e limitador-rexistrador) co Sistema de Inspección Automática, é necesario que os datos entregados así como a forma de entregalos ó sistema, cumbran cos requisitos que se enumeran:

Os elementos de control que se instalen nas actividades suxeitas ó cumprimento desta Normativa, deberán de envía-los datos novos almacenados polo menos unha vez ó día, usando como medio de transmisión a rede GSM, en concreto usando a utilidade de SMS da rede GSM. Para cada unha das secuencias de datos empregaranse os protocolos que se describen a continuación, que irán incrustados dentro da estrutura da mensaxe SMS, usando o campo de datos de usuario descrito nas Normas GSM TS 03.38 (V7.0.0) , GSM TS 03.40 (V7.1.0) publicadas pola European Telecommunications Standards Institute, ETSI, que definiu a rede denominada "Digital cellular telecommunications system, Global System for Mobile communications (GSM)".

Estructura dun SMS para ser enviado segundo a GSM TS 03.40

A estrutura da PDU (protocol description unit) dunha mensaxe para ser enviada, atópase no apartado 9.2.2,1 da norma GSM TS 03.40 (V7.1.0). Nela obsérvase a existencia de dous grupos de elementos, un, correspondente ós datos necesarios para que a mensaxe viaxe e sexa identificada pola Rede e, outra parte, correspondente ós datos de usuario.

A cabeceira TPDU inclúe:

TP-MTI TP Indicador do tipo de mensaxe.

TP-RD TP Indicador de se SC (centro de servizo) admite duplicados.

TP-VPF TP Indica se está ou non o campo TP-VP presente.

TP-RP TP Indicador do camiño de resposta.

TP-UDHI TP Indica que o campo TP -UD contén un encabezado.

TP-SRR TP Indicador de informe de estado.

TP-MR TP Parámetro que identifica o SMS.

TP-DA TP- Dirección de destino .

TP-PID TP Identificador do protocolo.

TP-DCS TP Identificado da codificación no TP-User-Data.

TP-VP TP Tempo de vida da mensaxe.

Os seguintes bits da mensaxe SMS conteñen os datos de usuario ou o que é o mesmo, o contido da mensaxe que desexamos transmitir. A mensaxe SMS ten, polo tanto, a seguinte estrutura.

Cabeceira TPDU + Datos da mensaxe = Mensaxe SMS

A cabeceira TPDU a forman os parámetros fixos de envío da mensaxe e sobre os que o usuario non pode intervir, se queremos que a mensaxe viaxe pola rede. Mentres que os datos de usuario conteñen os caracteres correspondentes ó contido da mensaxe, os cales son libres e se colocarán os que sexan necesarios para a comprensión da mensaxe. É sobre o campo de DATOS de USUARIO que se define o Protocolo do concello de Boiro.

Datos a enviar

Os datos a enviar polos elementos de control estruturaranse como se describe:

Os datos dos dispositivos divídense:

Datos de Setup ou de inicialización

Datos de sesión

Os datos de sesión divídense en:

Datos de sesión sonográfica

Datos de sesión de rexistrador

Tódolos datos empaquetaranse e mandaranse usando a utilidade SMS da rede GSM tal como é descrito polas Normas da rede GSM, utilizando a zona asignada á mensaxe para manda-los datos dos dispositivos, como se ten indicado anteriormente, este empaquetado utilizará os 140 caracteres de 8 bits que definen a mensaxe dentro da estrutura do SMS.

Para normaliza-las lonxitudes das mensaxes recibidas usaremos unha lonxitude fixa para cada mensaxe de 112 que adoptarán as seguintes formas en función do tipo de dato a transmitir:

CONFIGURACIÓN XERAL

A parte denominada Cabeceira é a parte descrita por O TPDU da norma SMS do GSM .

Despois irá a palabra clave do sistema, o tipo de equipo que manda os datos e a continuación, o tipo de estrutura, se é un setup ou se é unha sesión. Por ultimo, irán os datos da mensaxe como se ve na figura.

Resultando as seguintes estruturas para cada tipo de datos.

TIPOS DE ESTRUCTURAS

PARTE COMÚN: (Forma parte de tódalas mensaxes)

Palabra clave : 8 bytes

Tipo Equipo : 1 byte

Tipo mensaxe : 1 byte

Código Equipo: 9 bytes

MENSAXES DE CABECEIRA PARA LIMITADOR

Información Cabeceira

Instalador: 38 bytes

Calibración. Nivel 1 byte

Data Instalación:

Date 3bytes

Time 2bytes 5 bytes

Revisión:

Date 3bytes

Código instalador 9 bytes 12 bytes

Rexistrador 1 byte

Sonómetro 1 byte

Recheo ata 111 bytes de 8 bits

Mándanse 0x00 34 bytes

Número de mensaxe que se está a enviar

Número Mensaxe 1 byte (numeración circular de 0 a 255)

MENSAXE DE INFORMACIÓN DO SETUP

Illamento 16 bytes

Umbrais NC 1 byte (soamente mandamos o numero)

Micrófono 16 bytes

AjustdBA 1 byte

Sensibilidade 1 byte (sempre negativo)

Calibración 16 bytes (despois de corraxir)

Recheo ata 111 bytes de 8 bits

Mándanse 0x00 26 bytes

Número de mensaxe que se está a enviar

Número Mensaxe 1 byte (numeración circular de 0 a 255)

MENSAXE DE SESIÓN DE LIMITADOR CON INFORMACIÓN SONOGRÁFICA

Índice da sesión 2 bytes

Data inicio sesión:

Date 3bytes

Time 2bytes 5 bytes

Final (minutos dende o inicio) 2 bytes

Calibración 1 byte

Roxo 1 byte

Ámbar 1 byte

Potenmax 1 bytes

Nivel medio 1 byte

Nivel máximo 1 byte (×2) 2 bytes

TiemMicMax 2 bytes (×2) 4 bytes

MicMin 1 byte

Recheo ata 111 bytes de 8 bits

Mándanse 0x00 74 bytes

Número de mensaxe que se está a enviar

Número Mensaxe 1 byte (numeración circular de 0 a 255)

MENSAXE DE SESIÓN PARA LIMITADOR CON REXISTRADOR

Data inicio Sesión 5 bytes

Índice sesión 2 bytes

Intervalo medidas Intervalo Medida 1 byte

Número mensaxe rexistrador 1 byte

Medidas de rexistrador por mensaxe

Máximo de 83 medidas, se hai menos rechéase con 0x00 ata 83 bytes

Número de mensaxe que se está a enviar

Número Mensaxes 1 byte (numeración circular de 0 a 255)

Significado das variables

Palabra clave: É unha palabra de identificación do sistema, ha de solicitarse ó concello cando se queira incorporar un determinado dispositivo ó sistema.

Tipo Equipo: Identifica o tipo de dispositivo no sistema, o contido dáo o concello cando se solicita a incorporación.

Tipo mensaxe: Identifica o tipo de mensaxe. O contido dáo o concello cando se solicita a incorporación ó sistema.

Código Equipo: Identifica de forma unívoca o dispositivo no sistema, pode se-lo nº de serie do aparato.

Instalador: É un campo reservado para dar información da instalación.

Calibración. Nivel: Identifica o nivel de calibración do equipo (nivel máximo que é capaz de producir)

Data Instalación: É a data e a hora na que se instalou o equipo.

Revisión: É a data na que se produce un acceso ó equipo e ó identificador do instalador que o leva a cabo (esto ultimo pódese substituír por un código fixo)

Rexistrador: Indica se o equipo ten instalado rexistrador.

Sonómetro: Indica se o equipo ten instalado sonógrafo.

Número Mensaxe: É o número do contador de mensaxes que indica o número de orde do mesmo.

Illamento: É o valor do illamento en tercio de oitavas do local.

Umbrais NC: Representa o número da curva NC que axusta o espectro a protexer.

Micrófono: Son os números que representan a sensibilidade do micrófono ós tercios de octava.

AjustdBA: É o numero de calibración do micrófono, pode ser cero, no caso que o numero que se transmite xa sexa dB(A)

Sensibilidade: Sensibilidade global do micrófono.

Calibración: Son os niveis en tercio de oitava que identifican a emisión máxima do equipo de música no que se instala o limitador.

Índice da sesión: Numero de orde da sesión que empeza.

Fechainisesion: Data e hora de inicio da sesión.

Final: Tempo de duración da sesión, empaquétase coma un numero de catro cifras enteiras (4bits para cada un)

Calibración: Valor da calibración de arranque do equipo.

Roxo : Tempo de permanencia do equipo actuando.

Ámbar: Tempo de funcionamento do equipo.

Potenmax: Nivel máximo existente na liña durante a sesión.

Nivel medio: Nivel de presión sonora medido polo micro durante a sesión.

Nivel máximo: Nivel de presión sonora máximo na sesión.

TiemMicMax: Hora á que se produce o máximo de presión sonora.

MicMin: Nivel de presión sonora mínimo da sesión.

Data inicio Sesión: Data e hora de inicio da sesión de rexistrador.

Índice sesión: Numero de orde da sesión de rexistrador.

Intervalo Medida: Intervalo de tempo entre a mostrás.

ANEXO III

DEFINICIÓNS E CLASIFICACIÓNS POR GRUPOS DAS DIFERENTES ACTIVIDADES DE ESPARCEMENTO E OCIO

Sen ánimo exhaustivo, comprenderanse dentro dos establecementos públicos e actividades de esparcemento ou recreativas suxeitos a esta Ordenanza, o exercicio das seguintes actividades:

- Bar.
- Restaurante.
- Café-bar, Cafetería.
- Cervexería
- Café-cantante.
- Café-concerto.

- Café-bar especial.
- Discoteca.
- Tablao flamenco.
- Salas de festas.
- Karaoke.
- Barra americana. Quedan comprendidos dentro desta categoría os Bares de alterne, Whiskerías, e Night clubs.
- Bingos.
- Billar, Ping-pong, Bolera.
- Salón de xogos recreativos.
- Locais específicos de música, danza que non teñan carácter esporádico ou ocasional (Gimnasia artística, Aerobic, etc.).
- Cines.

Clasificación das actividades polo grao de molestias:

1. ACTIVIDADES DE OCIO E ESPARCEMENTO

1.1 As distintas actividades de ocio clasifícanse en función do seu grao de molestias nos seguintes grupos que, a súa vez, e a título meramente enunciativo engloban os seguintes tipos:

1.1.1. Grupo I

- Bares, Tabernas.
- Café-bar, Cafetería.

— Bodegóns, Mesóns, Parrilladas Xamonerías,

Cervexerías ata 100 m2.

— Restaurantes.

1.1.2. Grupo II

— Café-bar especial.

— Pubs.

— Cervexerías dende 100 m2.

1.1.3. Grupo III

— Café-cantante.

— Café-concerto.

— Karaoke.

— Boleras, Billares...

— Salón de xogos recreativos.

1.1.4. Grupo IV.

— Discotecas e Salas de baile.

— Salas de festas.

— Tablao flamenco.

— Music-hall.

— Cines.

— Bingos.

1.1.5. Grupo V.

— Barras americanas.

— Bares de alterne.

— Night club.

— Whiskerías.

As mentadas actividades deberán adaptarse o disposto no Decreto 292/04, do 18 de novembro, polo que se aproba o Catálogo de espectáculos públicos e actividades recreativas, tanto no seu concepto como no exercicio da actividade.

1.2. A aparición de actividades que non estean expresamente comprendidas na nomenclatura dos tipos referenciados encadraranse dentro do grupo que teña ó presente maior afinidade.

1.3. As actividades reguladas para a concesión da licenza deberán encadrarse e definirse necesariamente nalgún dos grupos que clasifica esta Ordenanza, con independencia do que lle faculte a súa epígrafe fiscal. O exercicio dunha actividade amparada nas normas fiscais ou doutra orde, non poderá desnaturalizar o exercicio da actividade principal.

1.4. Con carácter xeral as actividades clasificadas nos grupos I e II desta Ordenanza, deberán ter reservado para a estancia permanente de persoas, con mesas e cadeiras, a lo menos o 50% da superficie útil.

1.5. Os bodegóns, mesóns, parrilladas, xamonerías, terán como actividade principal a expedición de artigos alimentarios.

1.6. Excepto nos locais habilitados para baile tales como discotecas, salas de baile, tablaos flamencos, musichall, queda terminantemente prohibido a reiteración de actividades de baile.

1.7. Como regra xeral, no interior dos locais onde se desenrolen actividades do Grupo I, que teñan por finalidade fundamental a reunión de persoas para charlar, tomar unha consumición ou comer, non se permitirá a instalación de aparellos de reprodución de música nin videos-musicais.

1.8. Queda prohibida a instalación e uso dos aparellos de reprodución de música no exterior dos establecementos suxeitos a esta Ordenanza.

TABOIA DE ILLAMENTOS ACUSTICOS		
GRUPO	NEI dBA	Illamento Dnt+C dBA
I	80	55
II	90	65
III	95	70
IV	100	75
V	90	65

Para calquera outra actividade de ocio ou de esparcemento non contemplada nos anteriores grupos, determinarase o seu nivel de illamento acústico segundo o seu NEI, que será obtido por ensaio.

Nas cervexerías, o illamento acústico (Dnt + C) será de 55 dBA sempre e cando o local teña unha área útil menor de 100 metros cadrados. A partires de 100 m² o illamento pasará a ser de 65 dBA como mínimo (Dnt + C).

2. OUTRAS ACTIVIDADES

Calquera outra actividade de servizos, (supermercado, talleres, etc.), deberá determinarse o seu NEI mediante ensaio, establecéndose o nivel mínimode ruído emitido no seu interior en 80 dBA.

Os índices de illamento acústico serán os mesmos que para as actividades de ocio e esparcemento, en función do seu NEI. Por exemplo, unha actividade que teña un NEI de 90 dBA, deberá ter un illamento mínimo respecto das vivendas de 65 Dba (Dnt + C).

3. TABOA DE TEMPOS DE REVERBERACION

RECOMENDADOS

Actividade	RT60 (seg) 500 Hz~2kHz	Recinto
Voz	0,8 ~ 1,2	Salas de conferencias
Reprodución de son	0,8 ~ 1,2	Cines
Salas polivalentes	1 ~ 1,5	Salas polivalentes
Ópera	1,2 ~ 1,6	Teatros de ópera
Música de cámara	1,3 ~ 1,6	Salas de música de cámara
Música sinfónica	1,3 ~ 1,6	Salas de concerto
Órgano e música de coro	2 ~ 3	Igrexas e catedrais
Locutorios de radio	0,25	Cabinas de locutores e de control de son

ANEXO IV

MANUAL DE PROCEDEMENTOS PARA A MEDICIÓN

DE RUÍDOS E VIBRACIÓNS

1. DEFINICIÓNS

Co fin de ponderar, diferenciar e medir os diversos ruídos, coa maior precisión e racionalidade posible, efectúase de seguido unha primeira clasificación do ruído en función das características ambientais nas que se desenvolve. Obtense, deste xeito, dous niveis que representan unha diversidade de ruídos, con características comúns, e que se definen a continuación.

NIVEL DE EMISIÓN

É o nivel de presión acústica orixinado por unha fonte sonora.

O nivel de presión acústica (LpA) en decibelios, dB(A), submúltiplo do belio, queda definido pola relación:

$$LpA = 10 \log (PA / P0)^2$$

Sendo:

PA = Valor eficaz da presión acústica producida pola fonte sonora, ponderando conforme á curva de referencia normalizada (A).

PO = Presión acústica de referencia, de valor 2×10^{-5} Nw/ m². Umbral de audición para un oído saudable para unha frecuencia de 1.000 Hz.

O nivel continuo equivalente (L_{aeq,T}) é o nivel de presión acústica eficaz ponderado e promedio durante un tempo de medición.

$$L_{aeq,T} = 10 \log [1/T \int_0^T (P_A)^2 dt]$$

T(PA

2(T)/PO

2)dt]

Ou alternativamente mediante a ecuación:

$$= 10 \log [(t_i/100) \sum_{i=1}^n L_{pAi}]$$

Onde:

T_i/100 é o valor numérico da porcentaxe de tempo da duración total do ensaio.

T_i corresponde ó nivel de presión acústica L_p A_i cos L_p i dispostos en intervalos de clase inferiores ou iguais a 1 dB.

L_pA_i son os niveis de presión acústica ponderados, A, obtidos cunha instrumentación que cumpra os requisitos esixidos ós aparellos de clase 1 nas normas UNE-EN 60651:96 e UNE-EN 60651/ A1:97, utilizando a característica temporal lenta.

Nivel de emisión interno (NEI). É o nivel de presión acústica existente

nun determinado local, onde funcionen unha ou máis fontes sonoras.

Nivel de emisión externo (NEE). É o nivel de presión acústica orixinado por unha ou máis fontes sonoras que funcionen no espazo libre exterior.

1.2. NIVEL DE RECEPCION

É o nivel de presión acústica existente nun determinado lugar, orixinado por unha fonte sonora que funciona nun lugar distinto.

Nivel de recepción interno (NRI). É o nivel de recepción medido no interior dun local. Distínguense dúas actuacións:

Nivel de recepción interno coa orixe interna (NRII). É aquel nivel de recepción interno originado por unha fonte sonora ou vibrante que funciona noutro recinto, situado no propio edificio ou nun

edificio confinante.

Nivel de recepción interno coa orixe externo (NRIE). É aquel nivel de recepción interno orixinado por unha abundancia sonora que procede do espazo libre exterior.

Nivel de recepción externo (NRE). É o nivel de recepción medido nun determinado punto, situado no espazo libre exterior.

1.3. TIPOS DE RUIDO

Co fin de diferenciar e medir con simplicidade e eficacia os diversos ruídos, efectúase unha caracterización do ruído tendo en conta a variación do mesmo en función do tempo. Deste xeito, considéranse os ruídos que se definen a continuación.

1.3.1. Ruído continuo. É aquel que se manifesta ininterrompidamente durante máis de cinco minutos.

A súa vez, dentro deste tipo de ruídos, diferéncianse tres categorías:

Ruído continuo uniforme. É aquel ruído continuo cun nivel de presión acústica (LpA) que, empreñando a posición de desposta "lenta" do

equipo de medición, se mantén constante, ou ben os límites en que varía difiren en menos de 6 dB(A), en períodos de medición de dous minutos.

Ruído continuo variable. É aquel ruído cun nivel de presión acústica (LpA) que, empregando a posición de desposta "lenta" do equipo de medición, varía entre valores maiores ou iguais que 6 e menores ou iguais que 12 dB(A), en períodos de medición de dous minutos.

Ruído continuo fluctuante. É aquel ruído con nivel de presión acústica (LpA) que, empregando a posición de desposta "lenta" do equipo de medición, varía entre valores maiores de 12 dB(A), en períodos de medición de dous minutos.

1.3.2. Ruído transitorio. É aquel que se manifesta ininterrompidamente durante un período de tempo igual ou menor de cinco minutos. A súa vez, dentro deste tipo de ruído, diferéncianse tres categorías:

Ruído transitorio periódico. É aquel ruído que se repite, con maior ou menor exactitude, cunha periodicidade de frecuencia que é posible determinar.

Ruído transitorio aleatorio. É aquel ruído que se produce de xeito totalmente imprevisible, polo que para a súa correcta valoración é necesario unha análise estatística de variación temporal do nivel sonoro durante un tempo suficientemente significativo.

Ruído de fondo. É aquel ruído existente nun determinado ambiente ou recinto, cun nivel de presión acústica que supera o 90% dun tempo de observación suficientemente significativo, en ausencia do ruído obxecto da inspección.

1.4. OUTRAS DEFINICIONS

Co fin de poder diferenciar e ponderar os diversos ruídos con maior precisión e racionalidade, efectúase unha terceira clasificación do ruído, tendo en conta a relación establecida entre a fonte sonora ou vibrante, causante da molestia, e o propietarios ou manipulador da dita fonte. Deste xeito, considéranse dous tipos de ruídos que presentan características comúns.

1.4.1 Ruído obxectivo. É aquel ruído producido por unha fonte sonora ou vibrante que funciona de maneira automática, autónoma ou aleatoria, sen que interveña ningunha persoa que poida variar as condicións de funcionamento da fonte.

1.4.2 Ruído subxectivo. É aquel ruído producido por unha fonte sonora ou vibrante cunhas condicións de funcionamento que quedan supeditadas á vontade do manipulador ou titular da dita fonte. Para os efectos da medición de ruídos e vibracións, considérase dividido o día en dous períodos horarios, que se denominan:

a) Diúrno: que comprende dende as 8:00 horas ata as 22:00 horas.

b) Nocturno: que comprende dende as 22:00 horas e as 8:00 horas.

2. MEDICIONS

Estarase ó previsto no anexo 1 da Lei 7/1997, do 11 de agosto, de protección contra a contaminación acústica. As medicións realizaranse de acordo co establecido no Regulamento de protección contra a contaminación acústica, aprobado polo Decreto 150/1999, do 7 de maio.

2.1. Equipos de medida serán os que se determinan a continuación, segundo as seguintes fontes de enerxía acústica:

a) Ruídos

Os ruídos mediranse mediante sonómetros, aparellos deseñados e construídos para responder ó son de xeito similar a como reacciona o oído humano; poden obterse medidas obxectivas reproducibles do

nivel de presión sonora. O grao de precisión dos sonómetros utilizados

para a medición do nivel acústico, illamento acústico e nivel de vibración, será do tipo I. Ditos sonómetros deben ser integradores e analizadores, con posibilidade de obtención de datos estatísticos e de rexistro. No caso de que o ruído ambiental conteña impulsos, farase necesario utilizar instrumentación que cumpra a norma UNE-EN 60804:96. Para os efectos da clasificación da precisión dos sonómetros, será de aplicación o establecido na norma UNE-EN 60651/A1:97.O

micrófono utilizado será de campo libre, e estará orientado naquela dirección en que a desposta en frecuencia sexa máis uniforme.

Para asegurar a fiabilidade da medición, todas as que se realicen no exterior requiriran o uso de pantallas protectoras antivento. O comezo e o remate de cada medición acústica, efectuarase unha comprobación do sonómetro, utilizando para isto un calibrador sonoro apropiado. Esta circunstancia recollerase no informe de medición, así como a contrastación, cando menos anualmente, cun laboratorio oficial ou privado debidamente autorizado. A determinación do nivel de ruídos realizarase e expresarase en decibelios, corrixidos conforme a rede de ponderación normalizada mediante a curva de referencia tipo (A), definida na norma UNE-EN 60.651:96.

b) Vibracións

As vibracións son unha causa de contaminación acústica producida polo inadecuado funcionamento de maquinas ou instalacións.

As vibracións mediranse con acelerómetros, os que se axustará un sonómetro que realizará as funcións de análise e valoración.

A determinación do nivel de vibración realizarase de acordo co establecido na Norma ISO-2631, apartado 4.2.3. A magnitude determinante da vibración será a súa aceleración, expresada como valor eficaz (rms) en m/s, e corrixida mediante a aplicación de ponderacións, de acordo co establecido na norma ISO- 2631-1, apartado 3.5. Para cuantificar a intensidade da vibración utilizarase calquera dos procedementos que se indican a continuación:

Determinación por lectura directa da curva que corresponde a vibración considerada. Medición do espectro da vibración considerada en bandas de terzo de oitava (entre 1 e 80 Hz) e determinación posterior da curva base mínima que contén o dito espectro. Para o caso de variacións dos resultados obtidos por un ou outro destes sistemas, considerarase o valor máis elevado.

3. TÉCNICAS DE MEDIDA

3.1. Técnicas de medida do ruídos ambiental interior en inspeccións.

Para a valoración do ruídos ambiental interior, utilizarase o nivel sonoro continuo equivalente, expresado en decibelios ponderados coa rede de ponderación A, $L_{eq} dB(A)$ (L_{eqA}), conforme a norma UNE-EN ISO 140-4:99. Neste caso non e necesario que os sonómetros tamén sexan analizadores. No caso de medicións inferiores a 60 minutos, considerarase a constante temporal Slow (resposta lenta), segundo a norma UNE-EN 60651/A1:97. En medicións cunha duración superior a 60 minutos, realizarase a valoración dos niveis de ruídos mediante o parámetro $LNP = L_{eqA} + 2,56 \cdot \sigma$, sendo σ a desviación típica (de $L_{Aeq} 1s$).

As medidas dos niveis de recepción do ruído no interior do local afectado realizaranse no lugar onde os niveis sexan mais altos, e, se fose preciso, no momento e situación no que as molestias sexan mais acusadas. A realización das medicións no interior dun recinto receptor realizaranse seguindo as seguintes indicacións:

O micrófono situase o menos a 1 m de separación de calquera superficie. A medida realizarase con portas e fiestras pechadas, co obxecto de que o ruído de fondo sexa o mínimo posible, eliminando toda posibilidade de ruídos interior da propia vivenda. O observador situarase no plano normal e eixo do micrófono e o mais separado deste e que sexa compatible coa lectura correcta do indicador de medida, intentando evitar o efecto pantalla. Para evitar a distorsión direccional, situarase o sonómetro no punto de medida e xirarásele no interior do ángulo sólido determinado por un octante, fixándoo na posición na que a lectura sexa equidistante dos valores extremos así obtidos. A duración da medida variará en función do tipo de ruídos que se intenta medir. Esta debe referirse a un período de tempo adecuado e escollerase en función do carácter das variacións do ruídos. Efectuaranse tres rexistros ou toma de datos en cada posición de medida; o valor que se debe considerar para a medición será a media logarítmica dos tres rexistros realizados. De acordo con isto, as valoracións de medición serán as seguintes:

Ruídos continuo uniforme. O nivel acústico, L_pA , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow), sendo o tempo de medida de cada rexistro de 15 s. O parámetro de medición a utilizar será o L_{eqA} .

Ruídos continuo variable. O nivel acústico, L_pA , realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow), sendo o tempo de medida de 30 segundos. O parámetro de medición a utilizar sera o

LeqA.

Ruídos continuo fluctuante. O nivel acústico, LpA, realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow), con tempo de medida de cada rexistro de 5 minutos. O parámetro de medición a utilizar sera o LeqA.

Ruídos transitorio periódico. O nivel acústico, LpA, realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow). Durante o período durante o que se produce o ruídos, realizaranse, a ser posible, tres tomas de datos cuns tempos de medida que sexan, se e posible, de 20 seg. O parámetro de medición a utilizar será o L10. Ruídos transitorio aleatorio. O nivel acústico, LpA, realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow). Durante o período durante o que se produce o ruídos, realizaranse cando menosdous rexistros que teñan en conta dúas situacións aleatorias do ruídos diferentes e cuns tempos de medida que serán, a ser posible, de 30 s. O parámetro de medición será o percentil L10.

Ruídos de fondo. O nivel acústico, LpA, realizarase con sonómetros en ponderación (A) e posición lenta (Slow). Para a determinación deste ruídos, realizarase unha toma de datos de, a ser posible, 15 segundos do período de tempo representativo e tomarase como valor de medición o percentil L90.

Presentarase un informe cos resultados obtidos, no que se recollerá:

- Situación e descrición do recinto emisor e recinto receptor. Acompañarase un croquis aproximativo.
- Localización e natureza das fontes sonoras.
- Posicionamento do equipo de medida.
- Resultados obtidos, acompañados dos listados correspondentes do sonómetro empregado.
- Instrumentación empregada
- Límites en vigor.

— Conclusións obtidas.

3.2. Técnicas de medida do ruído ambiental exterior en inspeccións

A valoración dos niveis de ruído realizarase mediante o parámetro L_{eq} , expresado en dB(A), e valorado coa constante de tempo Slow (resposta lenta), segundo a norma UNE-EN 60651/A1:97. A realización das medicións do ruído ambiental exterior realizarase seguindo as seguintes indicacións:

O micrófono de medida estará situado a 1,5 m da fachada e a unha altura superior a 1,2 m. No caso de que non se poida colocar o micrófono a 1,5 m da fachada, colocarse o máis aproximado a dita distancia, e farase notar no informe.

O observador situarase no plano normal ó eixo do micrófono e o máis separado deste e que sexa compatible coa lectura correcta do indicador de medida intentando evitar o efecto pantalla.

Para evitar a distorsión direccional, situarase o sonómetro no punto de medida e xirarase no interior dun ángulo sólido determinado por un octante, fixarase a posición no que a lectura sexa equidistante dos valores extremos así obtidos. Para asegurar a fiabilidade das medidas, todas as medicións que se realicen no exterior requirirán o uso de pantallas protectoras antivento.

Para evitar o efecto do vento, se estima que a súa velocidade é superior a 3m/s, desistirse da medición. Para evita-los efectos da humidade, deberán realizarse as medicións dentro dun grao de humidade compatible coas especificacións do equipo de medida. A instrumentación utilizada cumprirá as esixencias UNE-EN 60651:96, Tipo 1, ou outro equipo, ou cun resultado final ó dun sonómetro integrador.

As medicións de illamento efectuaranse sempre que se poida respecto á vivenda máis próxima á fonte de ruídos, ou á máis afectada.

Presentarase un informe cos resultados obtidos, no que se recollerá:

— Situación e descrición da zona de medida.

- Localización e natureza das fontes sonoras (fixas ou móbiles).
- Posicionamento do equipo de medida.
- Croquis aproximativo da medición.
- Resultados obtidos.
- Instrumentación empregada.
- Límites en vigor.
- Conclusións obtidas.

3.3. Técnicas de medida do illamento o ruído aéreo:

3.3.1. Illamento a ruído aéreo de paredes interiores, teitos e portas entre locais:

O illamento a ruído aéreo en dB(A) é a expresión en dB(A) do illamento acústico aparente, medido segundo as condicións sinaladas na norma UNEEN ISO 140-4:99. Entre dúas salas, calcúlase a partir da diferenza de niveis de presión sonora entre o recinto fonte e o receptor e máis un factor que teña en conta a absorción da sala receptora.

Deberán amosarse o cálculo dos índices de illamento bruto (D), illamento normalizado (DN), illamento estandarizado (DNT), e índice de redución sonora aparente (R'), así coma os índices de adaptación espectral C e Ctr (Norma UNE-EN ISO 717-1) para cada un deles, entre as frecuencias 100 e 3150 como mínimo. Tamén deberá amosarse nunca táboa as catro curvas de illamento referentes a cada un dos índices pedidos. Para a valoración final do illamento acústico será a correspondente á suma do illamento estandarizado máis o seu correspondente índice de adaptación espectral ($Dnt + C$) expresado en dBA.

3.3.2. Illamento a ruído aéreo de fachadas:

A pesar de que a Norma UNE-EN ISO 140-5 regula as medicións de

illamento a ruído aéreo de fachadas, dado que este se basea na protección de recintos interiores fronte ó ruído do exterior, en contra do que se pretende neste punto da ordenanza, que é a protección do exterior fronte ó ruído xerado no interior dun recinto, as medicións de illamento cara a ambientes exteriores realizaranse segundo os procedementos indicados na Norma UNE-EN ISO 140-4, tomando como recinto receptoro ambiente exterior, a 3 metros da liña de fachada ou do límite da propiedade do titular do foco de ruído. Os cálculos realizaranse en bandas de 1/3 de oitava, entre 100 e 3150 Hz, obtendo para cada banda o valor da diferenza de niveis. Obterase desta maneira

o valor de D_w (100-3150 Hz) expresado en dBA.

3.4. Técnicas de medicións das vibracións:

Seguirase o disposto na Norma ISO 2631-1.

Para a avaliación das vibracións teranse en conta as seguintes recomendacións á hora de fixar o acelerómetro:

Situarse no parámetro e no punto de máxima perturbación. Se fose difícil a determinación do citado punto, realizaranse varias medicións ata a súa avaliación.

A superficie onde se fixe deberá ser o máis uniforme e lisa que sexa posible, de xeito que se consiga unha transmisión óptima das vibracións.

O transdutor deberá fixarse da forma máis adecuada para cada caso, de xeito que se garanta unha correcta transmisión das vibracións.

Tomaranse 3 puntos de mostreo como mínimo.

3.5. Valoración do ruído ambiente interior:

3.5.1. Se durante a medición de calquera dos niveis de ruído se observase a existencia de ruído alleo á fonte de sonora obxecto da medición e se estimase que dito ruído puidese afectar ó resultado da mesma, procederase a efectuar unha corrección por ruído de fondo, tal e como se indica de seguido.

3.5.2. A corrección do nivel de ruído pola influencia do ruído de fondo

(ruído medido coa actividade ou instalación ruidosa preparada),
realízanse conforme as indicacións:

Para establecer a corrección pola influencia do ruídos de fondo, este se medirá utilizando o mesmo parámetro de medición e procedemento que se utilizou para a determinación do ruídos producido pola fonte sonora.

Se a diferenza entre o nivel de ruídos da fonte dos ruídos de fondo é igual ou inferior a 3dB (a), darase por nula a medición, o ser o nivel de fondo demasiado elevado para permitir efectuar unha medición correcta. Se a diferenza entre o nivel de ruídos da fonte e o ruídos de fondo é maior que 3 e menor ou igual que 10 dB (a), para obter o nivel de ruídos da fonte corrixido polo ruídos de fondo existe no momento da medición, aplicarase a formula:

$$Lp_{\text{Acorrixido}} = 10 \text{ Log } (10L_{pa}/10 - 10L_{pa} \text{ fondo}/10)$$

Se a diferenza entre o nivel de ruídos da fonte dos ruídos de fondo é maior que 10 dB (a), o nivel de ruídos da fonte non precisa corrección pola influencia do ruídos de fondo. En todos os casos, se o valor do nivel do ruídos de fondo superase o límite máximo aplicable autorizado, non se considerará válida a medición, e deberase intentar noutro momento no que o ruídos de fondo sexa menos elevado. Para a realización da valoración do ruídos, e polo tanto a súa comparación cos niveis marcados na lei, partírase dos niveis medidos polo procedemento fixado no artigo 11 do Regulamento contra contaminación acústica (DOG do 27/05/1999) os cales haberá que sumar, no seu caso, a seguinte corrección debida as súas características impulsivas ou tonais:

Ruídos impulsivo (martelleo): +3 dB(A)

Tonos puros (asubio): +3 dB(A).

Coa aplicación dos procedementos establecidos, non se poderán superar os límites establecidos nas táboas 1 e 2, valores de recepción.

3.6. Valoración do ruído ambiental exterior

Cando o nivel sonoro ambiental ou nivel sonoro existente no punto de medición, que será perceptivo determinar previamente suprimido a emisión das fontes sonoras obxecto de comparación, superase o nivel

sonoro establecido ou nivel de fondo, considéranse circunstancialmente como límites autorizados.

A N E X O V

CONDICIONANTES DO MEDIO

Non se regula nesta Norma o control e a emisión de ruídos exteriores ou interiores dos edificios. Sen embargo, o coñecemento das fontes de ruídos exteriores e interiores dos edificios é importante para fixar o illamento acústico esixible os edificios en función destes condicionantes do medio.

2.1 FONTES DE RUIDOS EXTERNAS OS EDIFICIOS

As fontes de ruídos externas inflúen fundamentalmente na situación e disposición do volume da edificación na fase do plantexamento urbanístico e nos cerramentos do edificio.

O ruído xerado polo tráfico rodado ten un carácter aleatorio debido fundamentalmente a que está composto por fontes de ruídos con diferentes espectros e características de emisión, tales como vehículos pesados e automóbiles de turismo nos que existen, por outra parte, distintas partes produtoras de ruídos. En consecuencia, a caracterización dos ruídos xerados polo tráfico esixe ademais de coñecer o seu espectro enerxético, avaliar a súa flutuación no tempo, sendo necesario un tratamento estatístico que permita obter índices globais.

A continuación representase a título de exemplo, un espectro típico de ruído de tráfico en escala de nivel e frecuencia.

2.1.1 Vehículos automóbiles

2.1.1.1 Índices de valoración do ruído do tráfico de vehículos automóbiles. Entre os índices de valoración do ruído de tráfico de vehículos automóbiles, poden citarse como máis usados os seguintes:

Nivel L 10 E o nivel sonoro en dBA que se sobrepasa durante o 10% do

tempo observado.

Nivel L50, ou nivel medio E o nivel sonoro en dBA que se sobrepasa durante o 50% do tempo de observación.

Nivel L90, ou nivel medio E o nivel sonoro en dBA que se sobrepasa durante o 90% do tempo de observación.

Nivel Leq, o nivel equivalente. É o nivel en dBA de un ruído constante hipotético correspondente a mesma cantidade de enerxía acústica que o ruído real considerado, nun punto determinado durante un período de tempo T. A súa expresión matemática é a seguinte:

$$Leq = 10 \log \frac{1}{T} \sum_{i=1}^n t_i 10^{L_i/10} \text{ en dBA}$$

Onde:

Ti é o tempo de observación durante o cal o nivel sonoro é $L_i \pm 2,5$ dBA.

Cando non se dispoña de sonómetros integrados e dado que os sonómetros convencionais non poden realizar a integración descrita, para determina-lo nivel en cuestión, débese obter o nivel medio L50, e calcularse a dispersión dos niveis aplicándose despois a seguinte relación matemática, sempre e cando a distribución estatística sexa gausiana:

$$Leq = L50 + 0.115 \cdot \sigma^2 \text{ en dBA}$$

Onde:

σ é a desviación típica.

Nivel Lnp ou nivel de contaminación sonora.

É o índice en dBA obtido a partir do nivel de ruído equivalente Leq, tendo en conta a flutuación de niveis:

A súa expresión matemática é a seguinte, admitida unha distribución estatística gausiana:

$$L_{np} = L_{eq} + 2,56 * \sigma \text{ en dBA}$$

A principal vantaxe deste índice e a súa adecuación para valorar a reacción subxectiva ós ruídos.

Os seus inconvenientes radican por unha parte na súa obtención por métodos indirectos e por outra na dificultade que representan para o proxectista o feito de que o nivel medio L50 e a desviación típica non decrezan do mesmo xeito coa distancia.

— Índice TNI o índice de ruídos de tráfico

É un índice empírico en dBA que ten en conta o valor do nivel sonoro L90, e a súa dispersión. A súa expresión matemática e a seguinte:

$$TNI = 4 (L_{10} - L_{90}) + L_{90} - 30, \text{ en dBA}$$

A principal vantaxe deste índice radica en que valora adecuadamente as reaccións humanas, mellor co nivel medio L50, en casos de pouca circulación (menos de 300 vehículos/hora).

Nos casos de circulacións medias e densas, a distribución estatística dos niveis sonoros e sensiblemente gausiana, polo que poden fixarse as relacións seguintes:

$$L_{10} = L_{50} + 1,25 * \sigma, \text{ en dBA}$$

$$L_{90} = L_{50} - 1,28 * \sigma, \text{ en dBA}$$

$$TNI = L_{50} + 9 * \sigma, \text{ en dBA}$$

Valores orientativos

Como orientación pódense considera-los valores de L10 que se adxuntan no cadro seguinte, medidos no borde da calzada a unha altura sobre o solo de 1,20 m.

Tipo de vía Nivel L10

Rúa adoquinada en costa con tráfico moi denso e 30 % de vehículos pesados 88

Rúa asfaltada horizontal con tráfico moi denso e 30 % de vehículos pesados 82

Rúa asfaltada horizontal con tráfico pouco denso e 10 % de vehículos pesados 77

Estes valores débense considerar como orientativos debendo utilizarse modelos de predición que teñan en conta as características específicas do tráfico e as vías en cuestión.

A continuación, e a título indicativo, represéntase un ábaco no que poden obterse a variación do nivel de presión acústica en función da tipoloxía do vial, da relación entre a altura do punto de observación e o ancho da vía e do coeficiente de absorción s á das fachadas.

2.1.2 Construción

Os ruídos que se producen na edificación e obras públicas teñen como fonte principal a maquinaria empregada, xeralmente de gran tamaño, que produce ruídos continuos de nivel fluctuante e en gran medida ruídos implosivos.

Estes ruídos vense incrementados polos debidos a operacións subsidiarias realizadas normalmente con martelos pneumáticos, taladros, serras e pulidoras, podéndose dicir en todo caso que os niveis producidos a 10m de distancia solen ser superiores a 90 dBA.

2.1.3 Actividades industriais

Os ruídos emitidos o exterior polas industrias son moi variados, tanto na súa ocorrencia, como en nivel e espectro sonoro, xa que dependen non so do proceso industrial propio, senón tamén das características formais, construtivas e de situación das industrias e das operacións de acarreo e transporte de mercadorías. Isto leva consigo, a conveniencia de situar a industria en zonas reservadas a este fin exclusivo, evitando a

proximidade de vivendas, xa que e bastante común encontrar niveis de ruídos no exterior superiores a 80 dBA, cunha molestia que se acrecenta nos períodos de traballo nocturno.

2.1.4 Actividades urbanas comunitarias

Estes ruídos comprenden os producidos por aquelas actividades non incluídas nos apartados anteriores e que teñen de común un carácter a súa vez localizado e identificable. As características mais acusadas destes ruídos son a intermitencia e a variación dos niveis, que poden alcanzar valores do orde de 90 dBA ou mais, como nos casos de megafonía, impactos, etc. Entre as fontes mais habituais destes ruídos poden citarse as seguintes:

- Mercados e locais comerciais.
- Reparto urbano de mercadorías.
- Recollida de lixo.
- Locais de espectáculos
- Colexios.

2.1.5 Axentes atmosféricos

Algúns fenómenos atmosféricos poden dar lugar a altos niveis de ruído no interior dos edificios. No caso de choiva e pedrazo a compoñente principal do ruído é a producida polos impactos en cubertas e cerramentos, que se transmiten ademais por ditos elementos construtivos ó interior das edificacións, sendo preciso, polo tanto, en lugares especialmente chuviosos ou castigados polo vento, tomar precaucións especiais xa que poden chegar a producírense niveis superiores a 80 dBA, no caso de edificacións con cubertas ou cerramentos lixeiros.

2.2. Fontes de ruído internas os edificios

Reciben normalmente o nome de fontes de ruído internas derivadas da ocupación e utilización dos edificios. Aparte do ruído aéreo, moitas

fontes internas, dependendo da súa ligazón a elementos estruturais, poden comunicar a estes boa parte da súa enerxía, que se propaga sen atenuacións apreciables, polo que pódense producir niveis importantes de ruído en lugares do edificio moi alonxados da fonte. A estes efectos deberanse ter en conta as fontes internas no plantexamento da distribución en planta e altura dos recintos, e incluso na distribución xeral de volumes. Ó eleva-los ruídos de orixe interno é importante distinguir entre fontes propias e alleas, xa que o efecto da molestia dunha mesma fonte é diferente, segundo o caso, non só pola súa maior ou menor aceptación subxectiva senón tamén polo control da súa ocorrencia e modo de utilización.

2.2.1 Instalacións

Nos epígrafes seguintes trátase dos ruídos producidos polos servizos e instalacións dos edificios, incluíndo a veces recomendacións para a súa redución.

2.2.1.1 Instalacións de fontanería

Constitúen unha importante fonte de xeración e radiación de ruído. As bombas de circulación poden chegar a xerar niveis de 90 dBA no local no que se aloxan, transmitíndose as vibracións polas canalizacións, estrutura e polo propio fluído. As canalizacións constitúen, por outra parte, excelentes elementos transmisores dos ruídos propios, orixinados por réximes de circulación turbulentos, cando se alcanzan velocidades superiores a 3m/s, como consecuencia en moitos casos, de un deseño inadecuado ou defectos de montaxe.

Outra importante fonte de ruído, nestas instalacións, constitúena os grifos, cun nivel de emisión que crece, en xeral, coa presión e a velocidade, variando có seu grado de apertura debido a fenómenos de cavitación.

Por outro lado, pódese producir o denominado golpe de ariete, ocasionado por unha onda de choque que recorre as canalizacións e cunha eliminación que se fai posible usando elementos de expansión.

Os ruídos de cheado e baleirado de aparatos sanitarios poden alcanzar niveis de 75 dBA no recinto onde estean localizados, polo que ademais de reduci-lo impacto directo, deberanse instalar interpondo elementos

illantes.

2.2.1.2 Instalacións de salubridade e Saneamento

Prescindindo dos ruídos producidos polas bombas de circulación e dos ruídos de cheado e baleirado de recipientes, xa sinaladas no epígrafe anterior, destaca nestas instalacións o ruído producido por pistón hidráulico en baixantes defectuosamente ventiladas.

VERTIDO DE LIXO

Constitúen fontes esporádicas de ruído aéreo e estrutural que poden alcanzar niveis de 80 dBA no seu interior. A súa instalación realizarase illándoos acusticamente do resto da edificación. As comportas de vertido deben quedar illadas da estrutura e provistas de xuntas elásticas e cerre a presión, sendo preciso igualmente un tratamento amortecedor do recinto e do recipiente de recollida que atenúe os ruídos que se produzan.

2.2.1.3 Instalacións de calefacción

As caldeiras e queimadores constitúen fontes importantes de xeración e radiación de ruídos, que poden producir niveis, no propio recinto no que se aloxan, comprendidos entre 70 e 90 dBA con un espectro rico en baixas frecuencia. As canalizacións e bomba de circulación actúan segundo se expuxo no epígrafe 2.2.1.1 Instalacións de fontanería. Do mesmo xeito, os radiadores actúan como emisores de ruídos orixinados na sala de máquinas e nas propias tubarias. En canto os radiadores eléctricos, pódese sinalar que dan lugar a sistemas mecánicos resoantes, que producen ruídos nos que predominan as frecuencia discretas, e que pódense transmitir ós paramentos a través dos soportes de subxección, polo que estes deben independizarse de aqueles mediante elementos elásticos.

2.2.1.4 Instalacións de ventilación

Os sistemas de ventilación de cuartos de baño e cociñas constitúen, en moitos casos, unha vía de fácil propagación do ruído aéreo entre locais e incluso de emisión do ruído exterior. Nos sistemas con chemineas de ventilación debe procurarse un deseño adecuado, de modo que se consiga unha aceptable separación acústica. A estes efectos, e de ter en

conta que un codo recto supón para a palabra unha atenuación media de 3dBA.

2.2.1.5 Instalacións de climatización

Os sistemas de climatización facilitan a propagación de ruídos e vibracións procedentes da maquinaria, ó longo dos seus condutos, constituíndo ademais unha vía de transmisión de ruídos entre recintos próximos. En todo caso a propagación polos condutos pode reducirse mediante revestimento das superficies interiores con materiais absorbentes. Unha fonte adicional de ruído nestes sistemas son as rexillas, que esixen un deseño aerodinámico especialmente coidado, e unha diminución da velocidade de impulsión, xa que é habitual encontrar niveis de ruído producidos por elas de 40 dBA. En canto ós acondicionadores de aire unitarios cabe sinalar que producen ruídos nos que predominan as baixas frecuencias, polo que a súa instalación tense que realizar de modo que se evite a transmisión de enerxía acústica á estrutura do inmovible, mediante apoios e dispositivos elásticos.

2.2.1.6 Instalacións eléctricas

Nos sistemas de iluminación as fontes de ruído céntranse principalmente nas reactancias, tubos fluorescentes, interruptores e relés de conmutación dos temporizadores. Os ruídos producidos polas reactancias e fluorescentes poden chegar a cifrarse en 60 dBA, sendo especialmente molestos, xa que emiten continuamente frecuencia discretas, amplificándose normalmente por defectos de montaxe e de mantemento.

Os relés de conmutación producen ruídos impulsivos que chegan a alcanzar niveis de 75dBA, cunha redución que esixe a montaxe mediante soportes elásticos, xeralmente suplementados con blindaxe adicional, revestido interiormente con material absorbente. Os centros de transformación situados no interior dos edificios habitados constitúen na maioría dos casos unha fonte importante de ruído e de vibracións polo que os recintos nos que se aloxan deben ser tratados acusticamente. A continuación e a título de exemplo represéntase o espectro en escala de frecuencias e niveis, do ruído existente no interior dun centro de transformación de 630 kVA.

2.2.1.7 Instalacións de transporte vertical.

Nas instalacións de ascensores e montacargas o ruído prodúcese fundamentalmente no cuarto de máquinas e é, polo tanto, aéreo e estrutural. A súa redución require coidar o emprazamento e o illamento do cuarto de máquinas respecto ó interior do edificio, estudando especificamente a montaxe antivibratorio da maquinaria e a situación e tratamento das portas de acceso.

2.2.1.8 Electrodomésticos

Estes aparatos xeran ruído aéreo e estrutural, sendo o primeiro o máis significativo, con un espectro no cal predominan as frecuencias baixas e medias. Os niveis sonoros aproxímanse a 70 dBA, excepto no caso dos lavalouzas que poden xerar niveis de ata 90 dBA e dos frigoríficos que producen niveis apreciablemente inferiores, cunha media que pode cifrarse en 35 dBA aproximadamente. Ademais de isto, as lavadoras e lavalouzas presentan problemas específicos debido a toma e descarga de auga, polo que tomas e baixantes deben coidarse especialmente, xa que o efecto que producen pode sobrepasar en moitos casos ó producido polas canalizacións propiamente ditas. É igualmente importante o problema relativo á nivelación que se debe realizar coa maior precisión posible a fin de que os equipos traballen en condicións óptimas de funcionamento, coa consecuente diminución do ruído e vibracións.

2.2.2 Actividades de persoas

2.2.2.1 Pegadas

Producen un ruído típico que se transmite fundamentalmente pola estrutura, e cunhas características espectrais e de nivel que dependen do tipo de pavimento, do calzado do ocupante e do ritmo das súas pisadas. Xeralmente é un ruído rico en baixas frecuencia, que se transmiten primordialmente o recinto subxacente e que en certos casos pode alcanzar un nivel de emisión de 55 dBA.

2.2.2.2 Conversación

Os niveis sonoros medios que produce a conversa cífranse en 70 dBA, 76 dBA nos casos nos que se forza a voz, podendo chegar ós 100 dBA no caso de gritos. O seu espectro represéntase na seguinte figura:

2.2.2.3 Equipos de reproducción sonora.

Producen niveis de utilización comprendidos entre os 65 e 70 dBA, aínda que algúns casos poden chegar a supera-los 90 dBA.

O seu aspecto é función do tipo de programa emitido, aínda que xeralmente predominan as frecuencias baixas e medias.

2.2.2.4 Instrumentos musicais

Poden producir niveis de utilización comprendidos entre 90 e 100 dBA con intensidades máximas localizadas na banda de frecuencias comprendidas entre 50 e 1500 Hz. Na redución do ruído producido por eles hai que considerar particularmente aqueles, que como o piano poden transmitir unha parte importante da enerxía emitida a estrutura do edificio a través dos seus apoios, senón están illados convenientemente.

2.2.2.5 Obras de acondicionamento e reforma.

Inciden fundamentalmente no edificio polo que, debido ó seu carácter esporádico, deben executarse a horas reguladas e permitidas, excepto nos casos de emerxencia xustificada.

2.2.2.6 Outros ruídos domésticos.

Englóbense neste epígrafe os ruídos producidos polos xogos dos nenos que son análogos ós de pisadas e pode estimarse que o seu nivel pode alcanzarse 60 dBA. Igual importancia ten o arrastre de mobles que producen niveis nos recintos inferiores do orden de 65 dBA, o acondicionamento de persianas enrolables que pode cifrarse igualmente en 65 dBA, ou o ladrido de cans que poden alcanzar niveis do orde de 80 dBA.

Dilixencia, que practico, eu, secretario do Concello de Boiro, para dar fe que a presente Ordenanza foi aprobada de xeito definitivo polo Pleno da Corporación, na Sesión Ordinaria realizada o día 8 de novembro de 2007.

Boiro, 12 de novembro de 2007.

O secretario xeral

Asdo. Juan Manuel Salguero del Valle

[Ordenanza municipal de contaminación acústica do Concello de Boiro \(BOP completo en PDF, comienza en página 13894 \)](#)

Reg. 07/13688-x